

à la bárdos

XXII. ÉVF. 2010. FARSANG
A TATABÁNYAI BÁRDOS
LÁSZLÓ GIMNÁZIUM
ÉLMÉNYMAGAZINJA.
MEGJELENIK
ÉVENTE
ÖTSZÖR

Felavatott végzősök

Kétezer-tízben száztizenhét végzős tanuló szalagát tűztük fel

2010. január tizenhetedikét irtunk, mikor nagy néptömegek gyűltek össze a Jászai előtt. Bárdosos szülők, diákok és tanárok sündörögtek a népház aulájában. Mindenki izgatottan várta az idej végzősök szalagavató ünnepségét. – BÁNYAI CSEPERKE

Ezen a nagyon hideg vasárnap délután kettőtől a Jászai Mari Színház, Népház csodálatos épülete csak nekünk tárta ki a kapuját. A meghívottak már fél háromkor idegesen topogtak az ajtó előtt várva, hogy mikor lehet már bemenni. Pontban háromnegyed háromkor kitártuk végre az ajtókat és a vendégsereg beözönlött. Háromkor lekapcsolták a lámpákat... és elkezdődött. Felhangzott a „bevonuló zenénk”, és a végzős osztályok és osztályfőnökeik felsorakoztak a színpadra. A narrátori címet Varga Balázs (11. a) érdemelte ki az idén, aki újjításképp fekete sportcipőben konferált.

A szokásos módon folytak az események, elsőként a közös Himnuszéneklés, majd a 11. b osztályos Bouhafs Zohara verses köszöntője, végül Vécseyné Kiss Ibolya tanárnő énekára vezette fel a szalagavató öregdiákos részét. A végzősök emlékeit Járfás Vivien, a 12. b osztály tanulója elevenítette fel könnyfakasztó és megmosolyogtató beszédével, ezt és Varga Mária tanárnőnek, a 12. a osztály osztályfőnökének köszöntőjét az énekkar

Grisin Tizennyolc év című csodaszép dalművével kötötte össze.

És végre a várva várt pillanat is bekövetke-

zett, mikor a diákok megkapják a szalagokat. A déseknek Horváth Zsuzsa tanárnő, az áásoknak Varga Mária és a régi osztályfőnökük, Csordás Tiborné tanárnő, a béseknél is két osztályfőnök: Dr. Sopowné Balogh Elvira és Szabó Mihályné tanárnő, míg a céseknél az iskola Hófehérkéje, Reiner Zsoltné tanárnő tűzött.

A szalagavató, hivatalos részét a közös Szózaténeklés és a végzősök kivonulása zárta. Egy

Felül a 12. a osztály Hair-betétzsáma, az egyetlen nem keringő táncszám a szalagavatón. A szervezők arra hivatkoztak, hogy a sok végzős miatt kellett korlátozni a táncot, így viszont mindenki „klasszikus” lépéseket választott. Alul a 13. c osztályos Dubravszky Blanka szalagját tűzi Reiner Zsoltné osztályfőnök, a többiek meghatódottan várakoznak.

NAGY TAMÁS ÉS KISS T. JÓZSEF (24 ÓRA) FELVÉTELE

Ami ma meg az ajton bejön,
Holnap a kulcslyukon kimegy.

Magvas gondolatok

A sok zenei és formai élmény mellett két elgondolkodtató beszéd köszöntötte a végzős diákokat a szalagavatón. Az alábbiakban VARGA MÁRIA tanárnő, a 12. osztályfőnöke és JÁRFÁS VIVIEN 12. b osztályos tanuló beszédéből idézünk részleteket.

Közös élmények

Tisztelt ünneplő közönség, kedves végzősök!

Az emberi kultúra történetének már a legkorábbi szakaszaiban is fellelhetők az ünnepek és a hozzájuk kapcsolódó belső kettőség. Az őskor népeinek hagyományai közt a komoly ünnepek mellett voltak vidám kultuszok is. Az ókori Róma győzelmi ünnepségein a győztes magasztalásához annak kicsúfolása is hozzátartozott.

Az ünnepek a természet, a társadalom és az ember életének fordulópontjaihoz kapcsolódtak. A pihenés vagy a munkaszünet önmagától sohasem válik ünneppé. Ahhoz, hogy ezek az alkalmak ünneppé válhassanak, össze kell kapcsolódnuk egy másik szinttel, a szellemi-ideológiai szférával. A világ ünnepi érzékelésében mindig központi szerepet játszott az újjászületés, a változás

és a megújulás. Ezek a szokások és szertartások hagyományozódtak a középkor és az újkor emberére és ránk is, a XX. illetve a XXI. században élőkre.

Több mint húsz évvel ezelőtt volt először szalagavató ünnepség a Bárdos László Gimnáziumban. Akik most a színpadon állnak, már egy kialakuló szokásrendszerbe léptek be, és nyolc-, öt- vagy négyéves jelenlétükkel tovább gazdagították azt. Amikor a jelenlegi „a” és „b” osztály tízéves kisötödikeit még Helga néni és Ica néni terelgette nagy szeretettel, a másik két osztály diákjai még nem is ide jártak. Én sem nagyon figyeltem még rájuk, hacsak azért nem, mert hangos viháncolással adták tudtára a 6. és 7. órán csücsülő nagygimnazistáknak, hogy számukra már véget ért az aznapi tanítás. Aztán szépen ők is beletartoztak a nagygimnazista korba, és

SOKOLDALÚ ELŐADÓNK OSZTÁLYTÁRSAI ÉS KÉT OSZTÁLYFŐNÖKE (SOPOWNE BALOGH ELVIRA ÉS VARGA MÁTYÁSNE TÁRSASÁGÁBAN)

csatlakoztak hozzájuk a „c” osztály nyelvi tagozatosai és a „d” osztály négy évfolyamos diákjai.

Az itt eltöltött idő alatt rengeteg más közös élmény is volt. Kiderült, hogy kik a legkiemelkedőbbek a tanulás terén: Kiss Judit elnyerte a legeredményesebb tanuló címet, Kassay-Farkas Réka az OKTV-ken szerepelt kitűnő eredménnyel. Természetesen más versenyeken is öregbítették az itt jelenlévő tanuló az iskola hírnevét. És közben kitágult a világ, eljutottak számos országba, és az itt megszerzett nyelvtudással új kapcsolatokat építettek, szép emlékekkel tértek haza és nálunk is vendégeskedtek diákok a világ túlsó végéből is.

A közös programok lassan az évfolyamot is összekovácsolták. Emlékezetes perceket szerzett a „c” osztály tavasszal a március 15-ére készült műsorával, és megcsodálhattuk Gulyás Regina táncstudását két ünnepi műsorban is. A bések együtt készültek osztályfőnökükkel a már szintén hagyományos diákbölgus napokra, ahol három éve a macskák nem kis feltűnéssel szerepeltek, a „d” osztály pedig bátorságpróbát tartott Miskolc közelében a tavalyi osztálykirándulás idején. - vm -

Négy osztálynyi diákelet

Nos, én nem emlékszem az első Bárdosban eltöltött napomra, lehet, hogy ezzel kicsit kilógok sok társam közül. Amikor az ásokkal együtt 2002 őszén bekerültünk a gimnáziumba mint legkisebbek, minden hatalmasnak tűnt. Legnagyobb problémáink szerintem a teremtéssel voltak, bár a nagyok tekintete is sokszor zavarba hozott. (...) Volt beavatásunk is, amit mi, bések nyer-

tünk meg: zöldségek és gyümölcsök voltunk. Az ások produkciójából a lányok tánca maradt meg bennem legerősebben, amit az akkori hatalmas sikerszámról, Ketchup songra táncoltak. (...)

.....
„Ma már úgy látom, valóban a végzősök nyertek, azaz mi mindannyian”

Szépen sorban pedig megérkeztek a cések és a dések is. A césekkel első közös élményeim Balatonszázszóhoz fűződnek. Az első közös iskolai nyári tábor remek lehetőség volt arra, hogy megismerjük egymást, talán még egy-egy barátság is szövődött köztünk. És végül, de nem utolsósorban 2006 őszén hozzánk kerültek a dések is. Talán ők voltak azok, akiket a legkevésbé ismertünk; legalábbis az elején. (...) De mi, bések azóta is hozzájuk, a désekhez vagyunk a legközelebb, hiszen a két osztályt csak egy papírvékony fal választja el.

Az itt eltöltött évek alatt bárhogy is nézzük, de felnőttünk. Igen sablonosnak hangozhat, de ahogy ezt érzékeli rajtunk tanáraink, szüleink és barátaink, úgy be kell látnunk nekünk is. Lassan mindannyian betöltjük a bűvös 18-at (hogy irigyeltük tavaly óta a céseket!), és már legálisan is látogathatjuk a szórakozóhelyeket, vagy éppen alkoholt is vásárolhatnánk. (De ezt mi természetesen nem tesszük).

A négy osztály, ahogy telt az idő, egyre többször kapott közös felada-

„Szeretem az ünnepeket, és az év nem egyéb, mint utazás ünneptől ünnepig. Irigylem a szemlélődő szerzetest, akinek minden nap ünnep, mert minden napnak megvan a maga szentje, a maga emléke, minden nap újra hoz vissza valami régen elmúltat és soha el nem múlhatót. Az ünnep az emberiség nagy lírája, melybe nagy vallásos élményeit sűrítette.”
 Babits Mihály

tokat. Az első közös dolgunk, és az első közös alkalmunk arra, hogy megmutassuk, milyen ötletesek és humorosak vagyunk, a zöld nap megszerzése és kivitelezése volt. (...) És azt hiszem, ezek a próbák hozták össze kicsit jobban az évfolyam tagjait.

A kampányhét sem úgy zajlott le, ahogyan én azt kisiskolásként elképzeltem. Megviselt bennünket a sok futkorászás, korán kelés és későn fekvés, és az „egészséges rivalizálás”. A kampányt az ásök nyerték, de zárásként az egész évfolyam együtt eresztette ki a fáradt gőzt. Ma már úgy látom, valóban a végzősök nyertek, azaz mi mindannyian.

(...) Mi voltunk az első olyan évfolyam, ahol négy osztály végzett. Mi voltunk az az évfolyam, amelyik talán nem a legtöbb jó tanulót adta, de mindig készek voltunk arra, hogy eleget tegyünk a ránk bízott feladatoknak... -jv -

A tizennyolcadik év

A lelkesedés és az indulatok az idei kampány-hét idején csaptak össze, néha talán mesterségesen generálva is. De mindegyik osztály megmutatta, hogy képes összefogni, szabadidőt feláldozva dolgozni egy közös ügyért, amely csak az egyik számára hozhat győzelmet. A cél érdekében korunk technikai tudását és természetesen a sajátotokat is bevetették és ezzel igazán látványosra sikerültek a kampány programok. A számítógép, amely immár mindnyájunk otthonába beférközött, lehetővé tette, hogy szárnyaló fantáziákat visszatükrözzön a monitorok képernyőin, és a legvidámabb pillanatok lemezekre mentve őrződjenek meg a következő generáció számára.

Azért a technika legújabb vívmányaival bánjunk okosan, hogy személyes kapcsolatainkat, érzelmi életünket ne szorítsák háttérbe, és ha majd fél év múltán elköszönünk egymástól, már ne csak egy rövid e-mailre vagy SMS-re fusson, hanem legyen időnk és igényeljünk újra találkozni és az új élményeket egymással megosztani. A XX. Század kiemelkedő magyar filozófusa, Ansel Éva is erre figyelmeztet bennünket.

„Arra kérem a jövőt- bár elkéstem már ezzel is-, hogy könyörüljön legalább az ajtóknak és az ablakoknak, hagyja meg őket kézzel nyithatóknak. Mert milyen világ is az, ahol nem lehet az ablakot mohón kitérni s úgy nyitni ajtót, hogy annak lendülése- és nyikorgása- helyettünk is kimondja: alig győztek várni.” -vm -

TELJES bizonyossággal állíthatjuk iskolánkról, hogy az utóbbi időben szépen felszerelt egynehány tantermet. Igen dicséretes. Persze iskolánk minden tanulója tisztában van vele, hogy ezekre vigyázni kell. Tegyük hozzá, nem csak ezekre, de a régiekre is. Úgy vélem, hogy a jelenlegi helyzet (mármint a tantermek helyzete) korántsem olyan vészes, mint amilyennek látszik. Ez főképp a tanulók gondos és felelősségtudattal bőven tűzdel eljárásából származik. Persze felfedezhetünk itt-ott egy két hibát.

De végül is... Hogy tehetnénk mi arról, hogy egy gyengébbik pillanatunkban labilis helyzetünket elensúlyozandó, kissé erélyesebben rántottuk meg azt a szekrényajtót? Igazán csekélység az a pár csavar és a javításra áldozott perc (hiszen a

javítás minden egyes esetben maximum egy héten belül megtörténik).

A megszorítások miatt iskolánk évről évre kevesebb felújítási költségből gazdálkodik. A tönkrement felszerelési tárgyakat a gondnok önerőből (azaz alkaterész vásárlása nélkül) igyekszik megjavítani, új berendezésekhez pedig kizárólag sikeres pályázatból lehet beszerezni. Ilyen körülmények között a rendeltetésszerű használat, a hatékony pedagógusfelügyelet és a maximális energiatakarékoskodás mindannyiunk közös érdeke kellene, hogy legyen.

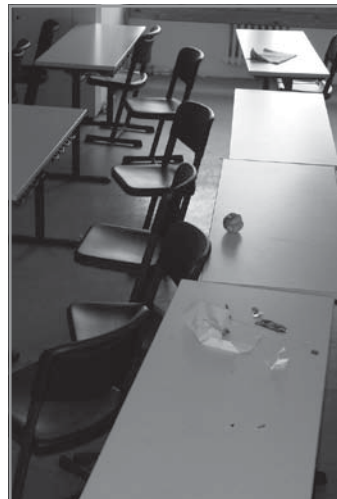
Persze a válogatott diáksereg ugyancsak előnyben részesíti azt a fizetséget, amit fáradtságos munkával lehet elérni. Így a nap minden szakában készen állnak arra, hogy a takarító személyzetet azzal az elégedettséggel töltsék el, ami a végelethetatlannak tűnő munka elvégzésével jár. Kérem, ez pusztán jóindulat! Nem azért kerül a szemetes mellé a banánhéj és tiktakos doboz, mert nem túl éles a célzó képességünk, és a narancshéj sem azért hever rendezett káoszban a szekrény előtt, mert túl lusták voltunk másfél métert menni a kukáig. Ugyan... ez üres rágalom.

Azt pedig senki ne merje felróni számunkra, hogy a padokat néhány helyen rajzok díszítik (hiszen tényleg

csak egy, maximum ötven esetről van szó). Hiszen ki akarná útját állni a fiatal művészpálántának, akit egyszer csak homlokon csókolt a múzsa (egyszer vagy százszor, mit számít az). A padfirkák illetőleg -karcok csak az ifjú Picassók tehetségének leképezései. Közük nincs az órai tétlenkedéshez. Ezt az igazán dicsérendő magatartást egyre többen átveszik - ezzel elősegítik iskolánk megújulását és új programok bevezetését, hiszen az elkészült alkotásokból a vezetőség be tudna rendezni egy több termes kiállítást.

A toaletti igénybe vételéről inkább szót sem ejtek, hisz a mi hön szeretett iskolánkban ki ne tudná megfelelően/rendeltetésszerűen használni a mellékhelyiségeket? ...

VÖRÖSMARTI DANIELLA

ÁLA BÁRDOS 🐼 A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXII. évf., 2010. farsang hava. Lapszerkesztők: Altmann Vivien, Bányai Cseperke, Járfás Vivien, Kollár Alexandra és Madarász Anna. Munkatársak: Csillag Sára, Kovács Zsófia, May Anna, Rácz Réka, Szabó Anita. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Olvasószerkesztő: Dobrova Zita és Sipos Etelka. Felelős kiadó: Sándor János igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Tel.: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu Ismételt felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a korrekttájékoztatás érdekében a cikkeknek akkor is megjelenést biztosítunk, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet.

Bárdos-híradó

Nagy hírek a kisvilágból

A DÖK tervei a második félévre

• FEBRUÁR: farsangi buli, Valentin-napi ajándékküldő szolgálat, szerelimbájjal-büfé;

• MÁRCIUS: filmmaraton, húsvéti szöszmötölő, idegen nyelvek délutánja: húsvét angol, német, olasz, francia, spanyol módra, szemétszedés az iskola környékén;

• ÁPRILIS: papírgyűjtés, az iskolai diákparlament előkészítése, táncoszenés tavaszköszöntő buli;

• MÁJUS: iskolai diákparlament, gólyatábor szervezése a leendő bárdososoknak;

• JÚNIUS: az éves munka értékelése, év végi bográcsőzés.

Kultúránk napja

Január 22-én iskolánk a magyar kultúra napjára emlékezett. Idén a 10. b osztály tanulói készítettek a műsort. Az iskolarádióban egy rövid összefoglalót hallhattunk az emléknep megszületéséről, majd szavazatot. Katona Xénia Füst Milán *A magyarokhoz* című versével figyelmeztetett mindannyiunkat: „Oh, jól vigyázz, mert anyád nyelvét bízták rád a századok, s azt meg kell védened”. Ezután egy kisfilmet nézhettünk meg a magyar találmányokról. Igazán büszkék lehetünk a nemzeti sikerekre, sok mindent értek el nagyjaink. Például gondoltátok volna, hogy a Földhöz is köze van a magyaroknak?

Összességében rövid, unalommentes megemlékezés volt ez, amit mindenki kényelmesen hallgathatott és nézhetett a tantermből. Engem csak a filmválasztás zavart: miért angolul láthatunk benne kiírva mindent

(főleg az idézett Füst Milán-gondolat után)? Persze, tudom, hogy az alkotás eredetileg valamilyen nemzetközi kampányra, vagy hasonlóra készült, nem pedig az ünnepre a magyar közönségnek (ezért az egyért nem volt a kisfilm telitalálat szerintem). Ettől eltekintve jó ötlet volt bemutatni a diákoknak a találmányokat, és hogy ezzel kapcsolatban még több ismeretet szerezhessünk, a szervezők az aulában igényes kiállítást is készítettek: részletesen mutatták be a leghíresebb magyar újításokat képpel, szöveggel.

SCHEIRICH ZSÓFIA

Internet + Abigél = E-bigél

A Matula diákjai egy szoborhoz, Abigélhez fordultak segítségért Szabó Magda Abigéljében. A szobor pedig mindenkinek segít, aki levelet ír neki, és a keze között lévő korszóba dobja. A bárdosos Abigél ugyanezt csinálja, modernebb formában, Ebigél néven.

Ebigélhez e-mailben, teljesen anonim módon fordulhattok problémáitokkal, ő pedig nem tudja, kinek válaszol. Tísem tudhatjátok, ki Ebigél. Talán diáktársatok, talán a tanáriba is van bejárása... Ezt nem mondom meg nektek. Így neked is könnyebb. És mert ez így van, lesz a dolognak egyfajta varázsa. Viszont akárki is Ebigél, „meg fog hallgatni”, és meg fogja őrizni a titkodat, és a legjobb tudása szerint fog válaszolni. Tabuk nincsenek.

Ha sikerült felkeltenem az érdeklődésedet, elérsz a bardosebigel@gmail.com címen!

Implom József helyesírási verseny

2010. január 13-án iskolánkban került megrendezésre az Implom József helyesírási verseny megyei fordulója, melyen a megye különböző iskoláiból érkeztek tanulók, hogy ösz-

FOTÓK: NAGY TAMÁS

szemérik tudásukat. A versenyre a feladatokat központilag küldték, iskolánknak a versenyzők fogadásáról, elhelyezéséről, felügyelő és tollbamondásszöveget felolvasó tanárokról kellett csak gondoskodnia, illetve a javítást is helyben végezték magyartanáraink. Három – gimnáziumi, szakközépiskolai, szakiskolai – kategóriában indulhattak a diákok, közel harmincan jöttek. Az érkezőket kedvesen forró kávéval és finom szendvicsekkel, üdítővel fogadták, és a rendezvény gond nélkül zajlott le. Az eredményeket gyorsan meg tudhatták az érdeklődők, hiszen a kódszámokkal szereplő tanulók a honlapon olvashatták pontszámait, és a cikk írásakor már az oklevelek és könyvutalványok is elkerültek azokhoz, akik dobogós helyen végeztek a versenyen. Sok sikert kívánunk nekik, hiszen a megpróbáltatások számukra még nem értek véget, Gyulán, az országos fordulóban fejezik majd be a versenyzést. BÁRTFAI CSILLA

Kazinczy szellemében

Iskolánkban idén is lezajlottak a Kazinczyról elnevezett, szép magyar beszédet értékelő verseny fordulói. Január 22-én a nagyok, január 25-én a kicsik olvasták fel szabadon választott szövegeiket, majd a leg-

jobbak a versenyt szervező tanárok (Sipos Etelka tanárnő és Farkas Noémi tanárnő) által kijelölt szövegekkel is megbirkóztak, s így alakult ki a versenyek végeredménye. Mindkét versenyről továbbjutott két-két tanuló. A lap elkészültekor már azt is tudjuk, hogy a kicsiket képviselő Gacsályi Adrienn (8. a) és Pataki Petra Gabriella (6. a) remekül szerepeltek a területi fordulón is: Adrienn a hatodik, Petra az első he-

lyet hozta el. Nekik gratulálunk, a nagyok két továbbjutójának pedig megköszönjük: Járfás Vivien (12. b) és Tóth András (9. a) február 19-én folytatták a versenyzést a megyei fordulón.

Alsó képünk az iskolai győzteseket felkészülés közben mutatja, balról: Pataki Petra, Tóth András, Járfás Vivien és Gacsályi Adrienn.

„Brutális” felvételi...

„A matek brutális volt, három napig sírtam. Nagyon nehéz volt, pedig rengeteget gyakoroltam!” – Ilyen, és ehhez hasonló kommentárok árasztották el az internetes diákfórumokat 2010. január 23-án, szombaton. A matematika felvételi idén országos szintű vita tárgyát képezte: a diákok és szülei szerint ugyanis a feladatsor meghaladta a tizenéves éves korosztály tudásának megfelelő szintet. Talán árnyaltabb a kép: most érkeztek a középiskolába azok, akik alsóban nem kaptak jegyeket, nem buktak, és felső tagozaton, 5–6-ban részben nem szakrendszerű oktatással töltötték az időt...

Az idei tanévben három év után ismét a Bárdosban irhatták meg a központi középiskolai felvételi vizsgát a 8. osztályos tanulók. Nálunk ugyan a matematikával kapcsolatos problémáknak nem volt nagy visszhangja, az eredmények azonban tükrözik, hogy a diákok nagy részének valóban nehézséget okoztak a példák. Összesen 131-en adták be jelentkezésüket, remélve, hogy jövőre már ők is büszkén mondhatják: „Igen, a matek brutális volt, mégis felvettek a Bárdosba!” Sőt, harmincötén majd azzal is büszkélkedhetnek, hogy felvételt nyertek a 2010/2011-es tanévben induló természettudományi tagozatos csoportba.

Az általános iskolák 4. osztályos tanulói közül 72 kisdiaák vizsgázott január 22-én, pénteken. A jövő tanévben viszont sajnos csak egy 5. osztály indul a Bárdosban.

A továbbtanulás dilemmái

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

„Élvezték kispajtások a gyerekkorotokat, mert ripsz-ropsz felnőtök!” – mondta Berta néni, az alsós osztályfőnököm tizenhárom évvel ezelőtt. Igaza lett, ez a tizenhárom év tényleg ripsz-ropsz eltelt, azt gondolom boldogan és hasznosan, viszont a sok boldog perc mellett nem jutott idő eldönteni, hogy „mi legyek, ha nagy leszek”. – LEGÁT CSABA

Remélem, sőt biztosan tudom, hogy ezzel a nyomasztó érzéssel nem vagyok egyedül. A hosszú évek során a kedves tanító néni szavait felváltották a bennünket már felnőttként kezelő szülők, osztályfőnökök, szaktanárok szavai. „Február 15.!", „Február 15. az utolsó határidő!" „Aki február 15-ig nem adja le a jelentkezési lapot, az NEM TANULHAT tovább, ugyanis az adataitokat

feldolgozó szervek nem adnak haladékot, mint mi, tanárok, itt az iskolában!" Már az agyunkra mennek ezek a kijelentések, viszont tudjuk, hogy február 15. egy mérőföldkőnek számíthat életünkben, hiszen erősen befolyásolhatja későbbi szakmánkat. Egy álmunkahelyet meghatározni nem nehéz feladat: magas fizetés, kevés, de általunk szeretett munka – természetesen kötetlen munkaidővel (a koránkelésbe belefáradtunk az elmúlt években), vidám, kedves munkatársak. Talán még egy cég által korlátlanul tankolt autót és egy céges mobilis – aminek persze a munkahelyünk fizeti a számláját – elfogadnánk... Ilyen feltételek mellett biztosan boldogok lennénk a munkánkban. De melyik karon is képezik az ilyen dolgozókat? Erről nem esik szó az ezeroldalas Felvételi tájékoztatóban, de még bölcs szüleink vagy tanáraink sem tudják erre a kérdésre a választ. Valószínűleg hatalmas,

kemény munkával megszerzett tudás, hosszú évek küzdelme és egy nagy csokor négylevelű lóhere az élettől a recept az álmunkahelyhez. Elérjük ezt valaha? Nem tudom. Adjuk fel az álmunk? Szerintem ne.

Az egyik dolgozatunk eredménye a következő volt: „Nem értem, hogy minek vagytok itt, elme-hettetek volna tanulni valami szakmát, és már régen építhetnétek a szép hazát!" Mindenkinek oka volt rá, hogy a Bárdost választotta középiskolaként, így viszont év végén biztos nem kapunk szakmunkás bizonyítványt a kezünkbe, és még júniustól sem építhetjük a „szép hazát". Így azonban, ha úgy döntünk, nem adjuk fel álmunkat, tovább kell tanulnunk. Ha faktaválasztásunk esetleg céltalan is volt, azért nagyjából meghatározta a szóba jöhető szakok listáját, melyek elérését nagyon segítheti egy a legtöbb bárdos által birtokolt nyelvvizsga, vagy egy előrehozott érettségig igazoló dokumentum. Ha nagy nehezen választottunk egy szakot, további nehézséget jelenthet a felvételhez szükséges pontszám összegyűjtése. Sikeres felvételi esetén van már okunk örülni, de le is kell diplomáznunk, ami szintén nem sétagalopp, ugyanis sokkal több embert vesznek fel az egyetemre, mint ahányan később végeznek.

Diplomával a kézben már azt hisszük, megcsináltuk, elértük, amit akartunk. Sajnos az élet egy újabb akadályt fog az utunkba állítani: egy friss diplomával szakmai tapasztalatot kell szerezni, és jól elhelyezkedni. Rettegök, hogy nem lesz esélyem elhelyezkedni, és diplomásként egy Tescóban leszek polcfeltöltő vagy egy McDonald's-tól fogom megkapni életem első „A hónap dolgozója" kitüntetését, azonban bizom benne, hogy az élet hozzám vágja egyszer azt a nagyon várt négylevelű lóherecsokrot, és megszerzem azt az álmunkahelyet. A pakliban azonban az is benne van, hogy csokor helyett csak fekete macskákat kapok. Azt hiszem, akkor sem dől össze a világ, minden bárdosost szívesen útbaigazítok majd a Tescóban vagy dupla adag öntettel fogom jutalmazni a Mekiben. Ezt megjegérem.

Most elmondom, mid vagyok, mid nem neked...

Cseh Tamásra emlékeztünk

Kétezer-kilenc augusztus 7-én meghalt Cseh Tamás. Sokakat töltött el szomorúsággal a hír az iskola tanulóit, tanárait közt is. Viszont az is tagadhatatlan, hogy míg az egész országban egymást érték a megemlékezések, emlékműsorok és koncertek, a bárdosos tanulók nagyobb részének – a mai napig – semmit nem mondott ez a név. – BÁNYAI CSEPERKE

Maklári Petra, 11. a osztályos tanuló ezen akart változtatni. Több tanár szíves segítségével lelkesen és fáradhatatlanul készítette elő a Cseh Tamás-emléknapot, kereste a megfelelő időpontot, gyűjtötte a dalokat az iskolarádió számára, végül szövetséget kötött Nagy Tamás tanár úrral, aki zenekart is szervezett az alkalomra.

És végre 2010. február 5-én két órától az aula Cseh Tamás-daloktól volt hangos Szirmai Ben-

cének, Pataki Gábornak és Simó Balásznak köszönhetően. Az adventi műsoron már szereplő

Akusztikus Dobókockák kizárólag volt bárdosos tagokra redukált kamaraváltozata megpróbálta röpké másfél órában bemutatni a diáksereg számára, hogy ki is volt Cseh Tamás. Nagy Tamás tanár úr bevezetése után Maklári Petra egy idézettel indította el a dalok áradatát, és Simó Balázs fűzött hozzá a dalokhoz személyes megjegyzéseket, idézett fel emlékeket. A tucatnyi dal elhangzása közben az érdeklődőket a szervezők teával és szendvicssel kínálták. A szervezők korábbi félelme az érdektelenséggel vagy sikertelenséggel kapcsolatban feleslegesnek bizonyult, a megjelent mintegy hat-

van-hetven résztvevő hálás közönségnek bizonyult. Itt voltak a korábbi feltétlen rajongók, és a kíváncsiak, nyitott szívűek is.

A többiek pedig, akik most nem jöttek el, napközben a szünetekben érezhettek meg valamit az iskolarádió műsorának köszönhetően abból, hogy mit hagyott ránk az a csodálatos művész, akinek zenéjén a szüleink felnőttek.

Életre szóló ballagási ajándékok

VODÁS korunkban eszméletlenül menő volt, ha valaki az olcsó, kisbolti rágógumihoz járó, színes kis tetkót magára ragasztotta. Manapság csomó tizenéves hord magán valami kis megkülönböztető jelet, amitől más lesz, mint a többiek, amitől különlegesebbnek érzi magát. Ez lehet egy leborotvált szemöldök, egy színesre festett hajtincs, egy cipőfűzőt mellőző lábbeli, egy fültágító vagy bármi más, a lehetőségek száma óriási. A merészebbek körében divatba jött nyelvizvgáért/érettségiért/ballagásért piercinget vagy tetoválást kérni (és csináltatni).

Egyre több kamaszlány mászkál a derekán szárnyakkal vagy nonfiguratív formákkal. Tartsuk tiszteletben őket, nyilvánvalóan a szépségüket és kiegyensúlyozottságukat szolgálja, hogy csipőnadrágban és rövid kabátkában ringatják díszes

testüket még télen is. Szemfülesek megfigyelhetnek sárkányokat, kígyókat, szivecskéket, pónilovakat és egyebeket az alhason, amelyeket szintén a csipőfarmerek virágzó divatjának köszönhetően láthatunk. Azt már meg sem említeném, milyen csinosak lesznek majd idős korukban...

A hős kondis urak előszeretettel hangsúlyozzák izmaikat távol-keleti jelekkel, bár fogadni mernék, hogy jó részüknek fogalma sincs róla, mit is jelent, amit magukra varrattak, „azé' jó' néz ki". Szerencsére ma már kevesebb „Szeretlek, Mancil"- típusú tetoválással találkozunk, és talán elenyészőek az ujjakra tetovált „Üss! (esetleg Üs!)” feliratok is.

Mint említettem, a piercingek is egyre népszerűbbek. A lányok főleg a köldökbe szúrt bogyókat kedvelik, emellett sok karikát látni szemöldökökben, ajkakban vagy az orrokban (ami hajlamos egy bikához hasonlóná tenni viselőjét). A nyelvbe szúrt kis golyó is terjed, annak ellenére, hogy mindegyik testékszer komoly fertőzési kockázatokat hordoz magában, emellett sok helyen nem illik kilyukasztott, fémesen csillogó ábrázattal megjelenni. Azonban ha jobban belegondolunk, van egy általánosan elfogadott piercing, mégpedig a fülbevaló, amire ma már nem csodálkozunk rá senki, és a legtöbb kislánynak már babakorában átlyukasztják a fülét. (Más kérdés, ha egy fiú hord a fülében ékszert...)

Hajdanán a testékszereknek és a tetoválásoknak is fontos feladatuk volt, rangot jelöltek, vagy vallási szerepet töltöttek be. Manapság csak esztétikai szerepük van, bár a szépség igencsak relatív. Ami pedig ezek ajándékozását illeti, hát, ha valaki örökké a ballagásra kapott derékszárnyaival óhajt villogni, csak tessék!

ALTMANN VIVIEN

Bárdos a világhálón

Bizonyára már sokan jártak a gimnáziumunk weboldalán, (ha másért nem, hát év elején megnézni az órarendet), de nem biztos, hogy mindenki megismerkedett már a modernizált honlappal. Merthogy már nem csak néhány régi kép található rajta a tantestületről és évekkal ezelőtt elballagott diákokról. A barla.blg.sulinet.hu címen már rengeteg naprakész és hasznos dolgot tudhatunk meg, mint például hogy hányadik hét is következik tulajdonképpen (ami nagyon fontos a kétfajta órarend miatt), vagy hogy megtalálható-e egy keresett könyv az iskolai könyvtárban.

A főoldalon a hagyományos piros arcualatt találkozhatunk, és itt olvashatunk az aktuális programokról is. Megtalálhatók még diaktársaink tanulmányi versenyeken elért és sporteredményei is, amelyek ugyan az iskolaújsgában is megjelennek, de természetesen ez az internetes oldal sokkal gyakrabban frissül. Valószínűleg mindenki kedvence a képgaléria, amelyben az iskolai eseményekről készült fotókat tekinthetjük meg. A Nyilvános adatok alatt található dokumentumok elsősorban a szülőknek lehetnek fontosak, többek között táblázatokat és leírásokat találhatunk itt az iskola teljesítményéről, kompetenciamérésről, a tanári karról és az iskola osztályairól. Az érdeklődők teljes egészében elolvashatják a házirendet is.

Fontos még megemlíteni az új tartalmak közül az Á la Bárdos archívumát és az iskolakönyvtár online katalógusát. Itt nemcsak az állományban megtalálható könyvek között kereshetünk, hanem meg is nézhetjük, mikor járnak le a kölcsönzött könyveink.

Nem lehet elég korán kezdeni...

A karrierépítésről

Az ember alapvetően becsvágyó faj. Nincsenek sokan azok (nem is tudom, hogy vannak-e), akiknek a karrier egyáltalán, de tényleg egyáltalán nem számít, nem is álmodnak róla. A legtöbben bizonyítani akarnak a családnak, ismerősöknek, munkatársaknak, szomszédoknak, akár az egész emberiségnek... de talán legfőképpen önmaguknak. És nem mellesleg, valamiből meg kell érní, ugyebár.

Mindenkinek érdeke, hogy az emberek jók legyenek abban, amit csinálnak. Az egyénnek nyilván, és a társadalomnak is, hiszen mindenkinek jó, ha jó szakemberek vannak minden területen. Vannak, akik gondolnak erre, bármit is csinálnak.

A takarító is fontos munkát végez, hisz mi lenne nélkülkül... Ha nem lennének kőművesek, kik építenék a házakat? Nem kell leszólni a kétkézi munkát.

Mindenki kezdi valahol. Iskolában, többnyire. Komolyra fordítva a szót: tanulni kell (és komolyan venni), ami után jó esetben érteni fogunk valamire. Erre elvileg mindenkinek megvan a lehetősége, bárholon jön is. Ezután, ha minden jól megy, és találunk munkát, be is kell bizonyítani, hogy valóban értünk hozzá, és alkalmasak vagyunk arra, hogy ellássuk a munkakörünket. Sajnos vagy nem sajnos, a kapcsolatok is fontosak. Az elhelyezkedést könnyítheti meg nagyban. „Felsőbb szinten” pedig nagyon is sokat nyomnak...

Miután van munkánk... (Örülünk, ha megtartjuk.) Ki kell hoznunk magunkból a legjobbat (itt a versengés komoly motivációt jelenthet), így érik az előléptetés. Ami ugye több pénz, nagyobb tekintély, új kihívás.

A karrier valahol mindenkinek szerepel a fontossági listáján. Csak hát, hol, ugye, és mi az „egészséges”. A karrieristáknak a leges legfontosabb, és ennek érdekében nem riadnak vissza attól sem, hogy másokon átgázoljanak. Gondolom, a pénz miatt csinálják. Üres élet lehet.

Vannak, akiknek nem fontos. Ők azok, akik a családjukért tesznek meg mindent, fel is adják a munkájukat, új hivatásuk a

háztartás vezetése. (Ehhez azért illik egy jól kereső férj, esetleg feleség. Segélyből élni nem veszi túl jól ki magát.) Felmerült bennem hogy talán ez is karrier: kiválóan vezetik a háztartást és nevelik a gyerekeket. De ezt sokan munka mellett is megcsinálják.

És vannak, akiket nem érdekel. Talán listájuk sincs. Ők azok, akik csak úgy vannak, valaki eltartja őket, vagy élnek, ahogy tudnak, és ez nekik jó, vagy csak próbálnak túlélni.

És vannak, akiknél összeegyeztető a karrier a többi dologgal. A nőknek ez nehezebb, hiszen ha gyereket akarnak, a karriert félre kell tenni egy időre, és utána nem könnyű a visszatérés: a kisgyermekes anyukákat nem szívesen foglalkoztatják.

Természetesen én is szeretném, hogy legyen belőlem valami – ahogy ezt mondani szokták. Jó tanulmányi eredmények a középiskolában, sikeres érettségi, bekerülni egy egyetemre, lediplomázni, utána ezzel a diplomával elhelyezkedni és sikereket elérni a munkámban.

A karrier tehát fontos szerepet játszik az életünkben. Lehet ezt tagadni – álszentségből mondjuk – de mint mondtam, az embernek jól esik az elismerés. Nem csak az anyagi biztonságot jelenti, hanem jó esetben kihívást, örömet. És persze szeretjük (szeretnénk majd) látni az iskolaévek és a szorgalmunk, kitartásunk gyümölcsét.

KOVÁCS ZSÓFIA

Látnivalók Tatabányán

Szűz Mária templom (Felsőgalla)

A felsőgallai Szent István utca egyik meghatározó épülete a Szűz Mária templom. 1783-ban Grossmann József tervei alapján épült, Szűz Mária tiszteletére szentelték fel. Utcavonalon, szabadon álló, egyhajós, egyenes szentélyzáródású, nyugati homlokzati tornyos templom, a szentély felett kontyolt nyeregzetűvel, a hajó északi oldalához épült sekrestyével. A hajó bejárati oldalán falazott karzat található. Berendezésére a késő barokk stílus jellemző. Orgonája 1899-ben készült a Rieger-orgonagyárban. A templomnak két boltszakaszos hajója és keskenyebb szentélye van. A díszes főoltárt márványból faragták. Tornya falpillérdíszes, lapos sisakos homlokzati toronnyal. A homlokzaton kosáriréses kapu, felette ablak és triglifes főpárkány található. A templombelső restaurálását 1991-ben kezdték el. Mellette található a barokk stílusú plébániaépület, amely Fellner Jakab tervei alapján készült 1768-ban. Műemlékké nyilvánították.

Szent István templom (Óváros)

A hajdani bányatelep első római katolikus templomát, az óvárosi Szent István templomot az akkoriban érvényben lévő bányatörvény előírásai alapján a Magyar Általános Kőszén Részvénytársulat tervezte meg és építette fel Székely Jenővel 1912-ben. Az óvárosi plébániatemplom sziléziai neogót stílusban épült. A háromhajós, tizenkét oszlopos, bazilika formájú templomot az ötvenes években renoválták a bánya költségén, majd 1977-ben teljesen felújították. Ekkor bízták meg Makovecz Imre Ybl-díjas építész új belsőépítészeti terv elkészítésével, új oltár kialakításával. A templomot orgonája, akusztikája hangversenyek rendezésére is alkalmassá teszi. A bronzal fedett keresztelődencéje melletti húsvéti gyertyatartót Kopp Judit képzőművész készítette. A templom mögött, a szentélyapszisz alatt vannak az egykori apácák sírjai, akik a betegellátásban segítettek 1948-ig, a szerzetes- és apácarendek feloszlásáig.

Jászai Mari Színház, Népház

A Népházat 1917-ben építette a Magyar Általános Kőszén Részvénytársulat, de kapuit csak 1919-ben nyithatták meg. Az 1920-as évektől több ismeretterjesztő előadásnak adott otthont. A Népházban a színházi élet a Bányász Színpaddal kezdődött 1964-ben. 1989-ben megalakították a megyei Játékszint, amely 1991-től Népház-Játékszín néven közházaként működött. A színház 1994-ben vette fel a megyében született színésznő, Jászai Mari nevét. Fennállása óta előadásainak száma meghaladja a háromezretet.

Tulipános ház (Cifra-palota)

Az egykori tiszti kaszinó szecessziós épülete, a Népházzal szemben álló Tulipános ház - vagy ahogy a helyiek hívják, a Cifra-palota - eredetileg a főtisztviselők szórakozását, kulturális igényeinek kielégítését szolgálta színháztermével, kártyaszobáival, vendégszobáival. A magyaros építészeti hagyományokat idéző tulipánmotívumokkal díszített épületet 1924-ben építették Toroczkaí Wigand Ede tervei alapján. Az épület 1945 után MADISZ-székház, majd pártház volt, később a Népház kezelte az épületet, végül a Tatabányai Szénbányák Vízdúsító és Ásványelőkészítő Fővállalkozása vette birtokba. Napjainkban elhagyottan áll, pedig a város legszebb középülete.

Szent Gál templom (Alsógalla)

A hajdani egyutcás szalagtelepülés, Alsógalla központja volt a Szent Gál templom, a plébániaház és a hajdani fogadó. Utcavonalon, szabadon álló, egyhajós, egyenes szentélyzáródású, északi homlokzati tornyos templom, a szentély felett kontyolt nyeregzetűvel, a szentély két oldalán egy-egy melléktérrel. Kapuja felett feliratos tábla található, rajta 1831-es újjáépítési évszámmal. A hajó és a szentély csehsüveg boltozatú, a hajó bejárati oldalán falazott karzat található. Berendezése jellemzően késő barokk. 1765-1766-ban épült az Esterházyak megbízásából Fellner Jakab tervei alapján. Esterházy János 1829-1831

között bővítette, ekkor épült tornya is. Kétszakaszos, dongaboltozatos hajója van, vörös márvány főoltára a majki kamalduli remetésből származik. Gyóntatószéke és a stációk a VII-es telepi Szent Imre templomból kerültek át ide. Mennyezetfreskóit Lohr Ferenc festette 1910-ben. Érdekeség, hogy az 1990-es restaurálásakor a templom védőszentjeinek freskóit Závory Zoltán a XX. század mártírságát szenvedett egyházi vezetőinek képeivel egészítette ki. 1800 decembere előtt Bánhida, majd Felsőgalla filiája volt. Ekkor anyakönyvi kerületté szervezték, és plébániai rangot kapott. Anyakönyveit 1742-1800 között Felsőgallán, 1799-től már külön kezelve Felsőgallán vezették. A plébániához kapcsolódott az Alsógallai Katolikus Elemi Népiskola.

Szent Mihály templom (Bánhida)

Mátyás király kőtemplomot épített Bánhidának, amit először Fellner Jakab épített át 1774-75-ben. Az ő munkája a földszintes, ötblakos plébániaház is (1755). Fellner Jakab átépítése sok barokk elemet vitt az eredetileg román stílusú templomba. 1885-ben ezt elbontották, és felépült a mai neoromán stílusú Szent Mihály templom gróf Eszterházy Miklós kegyúr patronálásával, 80 ezer arany költséggel Feszty Adolf tervei alapján. Ezen templom néhány berendezési tárgya ma is a templom ékessége. A templomot 1972 óta egyszer már tatarozták, a háború okozta károk ekkor tűntek el teljesen.

Lapatári malom

Bánhida határában ma a Kertvároshoz tartozó területen Fellner Jakab tervei alapján épült a Lapatári malom 1753-ban. A barokk stílusú ipari épület máig megőrizte jellegzetes stílusát, noha többször átalakították. Patakparton, szabadon álló, téglalap alaprajzú, csonkakontyolt nyeregzetűs épület. Északi oldalához alacsonyabb gerincű, téglalap alaprajzú toldalék kapcsolódik, romos kerékházzal. Bezárása után sokáig raktárnak használták, majd jó ideig kihasználatlanul állt. A Lapatári Malom Kertváros egyik nevezetessége az Által-ér mellett, újjáépített formában ma vendéglő, mellette a lovardával. A szépen helyreállított épület sok rendezvénynek ad otthont. Egykori szerepét azonban teljesen elveszítette, semmilyen emléktábla nem őrzi ott az építő, Fellner Jakab vagy a molnár, esetleg a mesterség emlékét.

A gabonaörlő malom annak idején a hagyományos ipari épületek követelményei szerint épült a Galla-patak közelében. A korabeli leírások szerint a malom helyén korábban is állhatott egy fa vázszerkezetű malom. Fellner Jakab vélhetően egy ilyen malmot épített át szilárd falú, kő- és téglalapú épületté. A kétszintes épületet tömör falakkal határolta le, az üzemi technológiai igényekhez igazodva az épületbelső tagolatlanul hagyta a földemgerendák belső faoszlopos megtámasztásával. Az épület ilyen vegyesfalas-pillérváz szerkezete az 1940-es évekig megmaradt.

A XX. század első évtizedeire a barokk vonások lepusztultak az épületről, az eredeti nyílásokat befalazták, a vakolati díszek lemálltak, a mesterek pedig inkább csak a népi építészeti elemeket használták a tatarozásra. Az 1940-es

BÁNYATELEPI HANGULAT
A SKANZENBEN

évek végén a malom gépi meghajtást kapott, ez belső átalakításokkal járt. Az államosítás után az épület eredeti rendeltetése megszűnt, a mezőgazdaság átszervezésével már nem volt szükség a kis teljesítményű malmokra. Belső és külső átalakítások indultak el. A malmot a legrégebbi hiteles dokumentumok alapján egy az 1920-as évekből származó fénykép, és az utolsó molnárjának lányától származó szénrajz alapján állították helyre az 1990-es években.

Közművelődés Háza

A Közművelődés Háza Virág Csaba építész tervei alapján épült. A munkálatok 1978-ban kezdődtek, ám az intézmény részleges működésre is csak évek múlva vált alkalmassá. A hivatalos megnyitásra 1985. április 20-án került sor. Az épület külső homlokzata kezdetben szürke volt, és a helyiek egyöntetű nemtetszéssel fogadták. 1989-ben a Szent Borbála tér felőli oldalára Henye Péter sakálokat festett. A Ház másik, Köztársaság úti oldalára színes felhők kerültek. 1994-ben Barabás Márton képzőművész tervei alapján kapta meg jelenlegi külsejét. A terveket a Magyar Képző- és Iparművészeti Lektorátus zsűrizte, engedélyezte és támogatta. Az épület aulájában található óriás pannó alkotója is Barabás Márton volt. Jelentős belső változást hozott az 1996-os év, amikor felépült az aulában a válaszfal, amely azóta is elválasztja a Tatabányai Múzeumot a Közművelődés Házától. A negyedszázad éves épületben számos kiemelkedő fontosságú kulturális programot rendeztek. Nagyszabású felújítása megkezdődött.

Szabadtéri Bányászati Múzeum

Az 1988-ban megnyitott ipari skanzen az első olyan természetes környezetben kialakított szabadtéri múzeum hazánkban, amely nem a paraszti élet- és munkakörülményeket, hanem az ipari munkások, elsősorban a bányászok élet- és munkakörülményeit hivatott hitelesen bemutatni. A szénbányászat emlékeinek megőrzésére létrehozott kiállítóhely megnyitása óta folyamatosan bővülő, és tematikájában is gazdagodó kiállításokkal várja vendégeit. A látogatók lehe-

tőséget kapnak arra, hogy múzeumi körülmények között megismerkedhessenek azzal az összetett, nehéz munkával, amit a bányász napról napra végzett a föld alatt. Az irodaépületben többek között régi üzemvezetői iroda, bányamérnökség,

ásványkiállítás látható. A történelmi emlékpark a volt bányászok áldozatainak emlékműveit gyűjtötte egybe. Új létesítményként épült meg az első tatabányai lejtős akna kapuzatának másolata a hozzá csatlakozó földalatti bányatérsegekkel. Ezt egészíti ki a szabadtéri gépbemutató.

Szent Borbála kórház

A bányászok igényére épült fel a város első kórháza, a Szent Borbála kórház, melynek fejlődése hosszú évtizedekre elválaszthatatlan volt a szénbányásztól. A fekvőbeteg-ellátás biztosítására a bányatársulat 1898-ban kezdte el a kis bányakórház építését, amely 1900. december 17-től, a belügyminiszter engedélyével kezdte meg működését. 1911-re a lakosság száma olyan mértékben megnövekedett, hogy a kórház a bányászfalu és a környező falvak bányászainak igényét már nem tudta kielégíteni. Még 1911-ben hozzákezdtek egy új kórház építéséhez, ami 1912-ben kezdte meg működését. A kórház udvarán folyamatosan építették fel a szükséges épületeket: hullaház, ravatalozó, kápolna, az orvosok és nővérek lakása, loistálló. Az egykori új bányakórház főépülete, igaz romokban, de még ma is áll. Megmentése esetén fontos értéke lehetne az Óvárosnak.

TAMTAM MIRELLA

Városmag központ születik

Tatabánya mint város története 1947. október 10-vel, a városalapítással kezdődött. Rajk László, a később elvtársai bitófájára jutott belügyminiszter rendelete egyesítette a történelmi településeket: Alsó- és Felsőgallát, Bánhidát és a középük ékelődött fiatal községet, Tatabányát. – MIHÓCZY MERCÉDESZ feldolgozása

Az 1950. évi népszámlálásánál közel 30 000 tatabányai lakost regisztráltak. Ugyanebben az évben a város megkapja a megyeszékhely címet. A városias megjelenés, beépítés csak ezután kezdődhet. Közben a Népgazdasági Tanács határozatot hoz, Újváros néven egy nagyméretű lakótelep építéséről. A döntésnek központi és iparpolitikai háttere volt. Az évente történő újabb bányanyitások hatalmas ipari fejlődést jeleztek előre „a szén városának”. A kedvező földrajzi fekvés, a Budapest-Bécs vasútvonal, a várost átszelő

közutak további lehetőségeket kínáltak. A lázas tervezés, előkészítés közben az elődelepek fejlesztéséről szinte megfeledkeztek.

Újváros helyét az egykori bánhidai gazdák földjein a vasút és a Kőhegy közötti területen jelölik ki a geodéták. A városmag központ helyét pedig közel a vasútállomáshoz. A várostervezés hamarosan rájön, a széttagolt városrészek összekötésére elkerülhetetlen az úthálózat korszerűsítése, új utak építése. Ezt sürgette az egyre jobban térhódító tömegközlekedés is. A szénváros, a

TATABÁNYA KÖZSÉG ELSŐ KÖZPONTJA A MAI NÉPHÁZ UTCA ÉS SÁGVÁRI E. ÚT KERESZTEZŐDÉSÉBEN. AZ ÉPÜLETEKET A HÁTTÉRBE ÁLLÓ CIFRA PALOTA KIVÉTELÉVEL MÁR ELBONTOTTÁK

A régi Tatabánya középületei az előbb látott csomópontban épültek, így 1912-ben a Bányakórház új épülete

Még a városá avatás utáni első építkezések is a Ságvári úton folytatódtak. A hidegháborús hisztéria miatt Újváros építése félbeszakadt, és csak 1956 után, a Kádár-korszakban folytatódott

széntermelőhelyek bővülésével egyre több munkásra, bányászra volt szükség. Az ország minden részéből érkeztek a toborzottak: „az elsődleges cél a lakásépítés!” – így a jelszó. A szolgáltató- és középületek pedig késtek. Az akkori állapotokat úgy kell elképzelni, hogy Újvárosban már lehetett lakni, ám vásárolni fel kellett utazni Felsőgallára.

195-ben után már rajzasztalon voltak egy méreteiben hatalmas, impozánsnak ígérkező főtér tervei. Az eredeti elgondolás szerint 20-30 ezer ember ünnepi felvonulására lett volna alkalmas. Az első ütemben csak a Megyei Tanács épülete valósult meg. 1955-től egyre többször szóba kerül a bányatelepi lakások fokozatos, hosszútávú felszámolása. Az Újvárosi lakásépítési technológia a blokkos könnyűbeton, később a házigyári elemekből tevődött össze. A blokkokat az érkező gépkocsikról emelte le a daru és tette a helyére. A folyamatos építésszervezéshez a tervdokumentációkat a Budapesti Műszaki Egyetem egyik tanszéke adta. Szinte hetente nőttek ki a földből a nagyüzemi, igénytelen, merev sémára, egy kaptafára épült többszintes, lapostetős óriásházak. A hét vezérről elnevezett utcák több épülete a szocialista realizmus jegyeit viseli magán. Az 1955-ös általános rendezési tervben szerepelt a Bánhidát és Újvárost összekötő vasút felett átívelő hid és a 100-as út kivitelezése.

A 70-es évek elején még 80.000 ezres városban látják a jövőt. A döntéseket rövidtávú tervezések jellemzik. Ezekben az években adják át a Megyei és Városi Pártbizottságot, valamint a Városi Tanács épületét, a Pénzügyi Központját, a rendőrségi székházat. Egymás után létesülnek a szolgáltató-, ellátó-, és középületek.

Köztük az Árpád Hotel, a Közművelődés Háza, a Vértés Áruház és az Óvárost Újvárossal összekötő út. Az ellátás területei fokozatosan áthelyeződnek Újvárosba. 1984-ben egy újabb városépítési terv 2000-re 76.000 lakost jósolt. Hiába nyújtanak összkomfortot a házigyári épületek, az összhatás mégsem városias. A szalagházak közé beszorított utcák sikátorszerűek. A mini parkok, terek, nem emberléptékűek. Ma már nem lehet titok az sem, hogy a Kodály tér és Ifjúmunkás út közötti 10 emeletes szalagházak miatt kerültek olyan közel egymáshoz. Szóbeszédéből úgy hírlik, hogy egy darupályáról ki lehetett szolgálni mindkét oldalon az építkezést, vagyis meg lehetett takarítani a második darupálya-építés tetemes költségét.

A 80-as évekre a Tatai-szénmedencében megszűnik a széntermelés. A bányászok ingáznak otthonuk és Nagyegyháza, Csordakút, Mány között. A városépítés sebességet vált, lelassul, ezzel együtt a népesség stagnál. A lakótelepek benépesülnek.

Tatabányát a városalapítástól kezdődően a kétközpontúság jellemezte. Valamikor Tatabánya központját a Nagyiroda, Népház, Tiszti Kaszinó, Kórház, Gőzfürdő, Gyógyszertár, TSC-pálya jelentette. Mikor Újváros épülgetett, megjelent az ellenpólus. Hasonló központi intézményeket hoztak létre, így: Megyeháza, Városháza, pártbizottsági épületek, művelődési házak, Szent Borbála Kórház, vasútállomás. Ezzel észrevétlenül hatalmi kettősség jött létre.

Az autópálya nagy előnye mellett elvágta Újvárost Kőhegytől, a Turul emlékmű alatti szőlőktől, kiskertektől. Még egy-két évtizeddel korábban sokak dédelgetett elképzelése volt egy Rózsadombhoz hasonló villanegyed kialakítása. 1990-től a lakótelep-építés leállt, és megindult a vállalkozásalapon történő, igényes társasházak építése, mely azóta is folyamatos.

Megváltoztak a társadalmi igények és így az iparfejlesztés is. Át kellett értékelni a korábbi városfejlesztési nézőpontot. Tatabányán régi álom valósult meg, Főiskola létesült a városban, melynek Újváros adott helyet. Az Összekötő híd mellett felépült a Shell benzinkút, az üzletsor, a Szent Borbála tér épületegyüttese. Elkészült a

VASÁRNAPI TURUL-JÁRÓK ÚJVÁROS HELYÉN (!)

Millennium park, a Csónakázó-tó, mely azóta is folyamatosan szépül, és kialakítása óta sok városi rendezvény helyszíne. A Győri út Vértesszőlős felé eső szakasza és a vasút által határolt elhanyagolt terület is eltűnt. Itt épült meg a Penny áruház és az autószalmonok sora, valamint a MOL benzinkút.

A strand területén felépült a város első plázája, a Vértés Center és az OBI áruház. A pláza épülésével egy időben az autóbusz-állomás is ideköltözött, és korszerű körülményeket biztosít az utasoknak. A gyalogos aluljáró felújítása is sorra került, a mozgáskorlátozottak közlekedése is lehetővé vált a bevásárló központ felé.

Az Újvárosban található parkokat igyekeznek rendben tartani, virágokkal és szobrokkal is díszíteni. A sok fejlesztés miatt egyre szembe-tűnőbb a Konzum és a Vasútállomás épületének elhanyagoltsága.

Természetes, hogy mi, tatabányaiak észreveszünk városunk hiányosságait, hibáit, de talán már megszoktuk és megszerettük szűkebb otthonunkat. Ez persze nem jelenti azt, hogy nincs mit formálni és változtatni rajta, hiszen egy városközpont ismérve a folyamatos fejlődés, szépülés.

Újváros első épülete a Megyei Tanács szocreál tömbje épül 1951-ben. Ma a megyei önkormányzatnak ad helyet. A felvonulási tér és a hasonló épületek a tervezőasztalon maradtak

Fürdőcultúra Tatabányán

Hosszú idők óta végre megint van hova menniük a strandolni vágyóknak Tatabányán. A nyár elejére elkészült és átadott Gyémántfürdőre izgatottan várt mindenki. Az új fürdőkomplexum óriási területet foglal magába, fedett és szabad fürdőzési lehetőséget is biztosít az odalátogatóknak.

De nem ez az első strand Tatabánya életében. Nézzük csak meg, hova is tudtak nagyszüleink és szüleink elmenni pancsolni...

1924-ben nyílt meg Tatabánya első fürdője három medencével, ez volt az óvárosi, azaz a Cseri strand. A háborítatlan természeti környezet, és a fürdő völgyszerű fekvése igazán kedvező feltétel volt egy nyári pihenéshez, strandoláshoz. Azonban a minden medencének megvolt a maga látogatói kasztja. A felső, kisebb medencét csak a tisztviselők, a bányatisztek vehették igénybe. A középső medencében az alisztek fürdőzhettek, míg a harmadik, kb. százméteres medence maradt az egyszerű munkásembereknek. A strand területén volt még egy kétszintes épület is. Az első szinten voltak az öltözők, a második emelet pedig napozáshoz nyújtott kedvező helyet. Szintén a régi bányavállalat jelentős fejlesztése volt a Gőzfürdő, ami ma a Szent Borbála Kórház reumatikus kezelést ellátó telephelye.

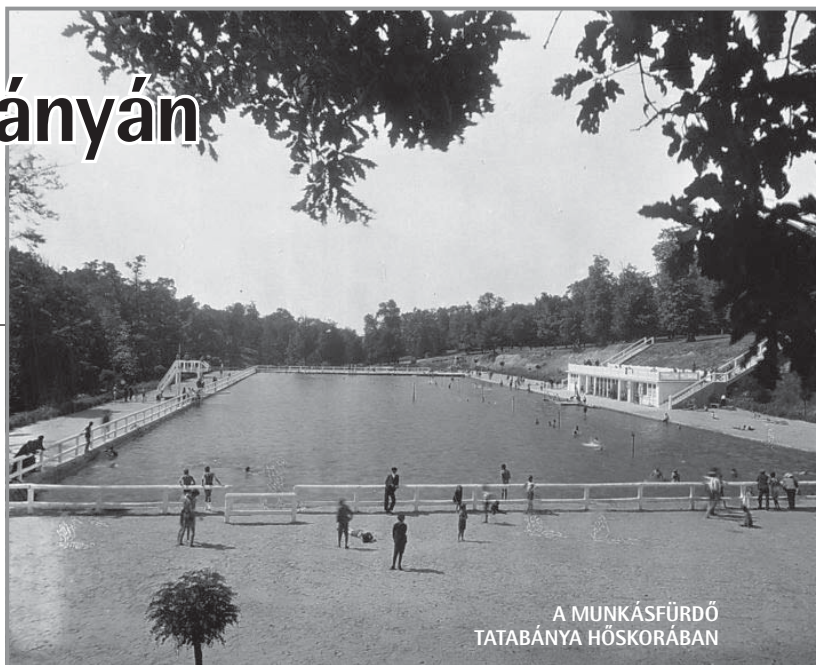
A fürdő felső, tisztí medencéjét később sport-

medencévé fejlesztették, amit csak a bányászok és a sportolók vehettek igénybe. Télen az úszómedencét Buboréknak hívták, mivel egy hatalmas buborékszerű tető szolgált fedezékül az úszni vágyóknak. Innen ered a mindenki által ismert Buborék elnevezés.

Újváros 1960 után indult fejlődésnek. Itt, a vasútállomás mellett, ahol ma a Vértes Center és az Obi húzódik, az 1960-as évek elején létesült strandfürdő egy nagy- és egy gyermekmedencével. Szolid felszerelése ellenére tömegek látogatták. 1986-ban az akkor megnyílt Közművelődés Háza hatáskörébe helyezték, és G. Kovács István művelődésszervező irányításával kevés anyagi erőből látványos fejlesztések valósultak meg itt (teniszpálya, fitneszterem, petanque-pálya). Ekkor vette fel az Oázis nevet, és hosszú évekig gazdag programkínálatot nyújtott a vendégeknek.

Azonban az említett strandok medencéinek még régi típusú, meszelt falaik voltak, és nem tartozott hozzájuk víztisztító, vízforgató berendezés. Az idő múlásával pedig ezek a medencék elhasználódtak, és korszerűtlenné váltak. Ennek következtében a strandolók száma is megcsappant, és bezártak a strandok.

Röviden ez Tatabánya strandtörténete napjainkig. És most nézzük, milyen

A MUNKÁSFÜRDŐ
TATABÁNYA HŐSKORÁBAN

is ez a Gyémántfürdő? Mint már fentebb említettem, több részből áll. Egy új „élményfürdő” részből, melyben számos lehetőség nyílik a relaxálásra és a szórakozásra. A strand részen a gyermekmedence játékaik és az új csúszdák szintén csalogatóak minden korosztály számára.

A strand jórészt a régi Cseri strandra épült. Nem véletlen tehát, hogy a két medence – a hullám és a mellette lévő – olyan közel van egymáshoz, mivel ezek már a Cseri strandon is ott voltak. Ezenkívül a gyermekmedence is a régire épült, és a régi tisztí medencét váltotta fel az élményfürdő külső medenceblokkja, illetve az alatta lévő büfésor és az öltöző is szinte ugyanúgy maradt, persze egy kis felújítással.

Az új strand kapott hideget, meleget. Egyesek szerint túlságosan gyerekes, a gyerekeknek épült. Mások szerint viszont teljesen rendben van, és végre van egy hely a közelben, ahová el lehet menni strandolni. Az ártábla pedig már egy másik kérdés. Egy dolog biztos: még ha ilyen is vagy olyan is, végre megint várja egy korszerű strand Tatabánya lakosságát.

HAJAS CSABA

Csecsemők barátkoznak a vízzel az élményfürdőben

Horoszkóp? Horrorszkóp! Valóban üzennek a csillagok?

NAPJAINKBAN egyre nagyobb méreteket ölt a horoszkóp-mánia. Gyakran láthatunk csillogogó medálkat, pólokat, sőt még tetoválásokat is. Az, hogy az Internet tele van újabbnál újabb horoszkópokkal, nem meglepő. (Szemléltetésképpen a legnagyobb internetes kereső több mint négy milliárd találatot dob ki a horoszkóp kulcsszóra.) De lassan már olyan újság sincs, amiben nem találunk egy napi, heti vagy havi előrejelzést életünk történéseire, annak megfelelően, hogy az újság milyen gyakran jelenik meg. Már külön az ilyen jóslatokra specializálódott lapokat is találhatunk. A rádió- és televízió-csatornákon is megjelent az asztrológia. Mi, hétköznapi emberek pedig szorgosan olvassuk és hallgatjuk ezeket a

kis „próféciákat” anélkül, hogy elgondolkoznánk: Vajon mennyi igazság van bennük?

Vegyünk csak egy hétköznapi példát! A napi horoszkóp szerint hétfőn a rákok összefutnak egy régi ismerőssel, az oroszlanok megtalálják a nagy őt, a kosokra pedig előléptetés vár. Tegyük fel, hogy hiszünk a jóslatnak. Rák csillagjegyüként elmegyünk dolgozni, megiszunk egy kávét, esetleg beülünk egy moziba, és végig azt várjuk, hogy az egyik sarokból előugorjon egy régi osztálytárs.

Vagy kosok vagyunk. Besétálunk az irodába, és egész nap főnökünk ajtaját lessük, hogy mikor

DIVATOS
HOROSZKÓP 1882-BŐL

jelenti már be a nagy hírt. Ha pedig a nap végén úgy megyünk haza, hogy nem találkoztunk azzal a bizonyos ismerőssel, vagy nem léptünk feljebb munkahelyünk ranglétráján, csüggedten fekszünk le.

Az igazi horoszkópfüggők bele sem gondolnak, hogy a napi előrejelzés szerint a világ minden oroszlánja ráel a nagy szerelemre, és minden kos csillagjeggy magassabb pozícióban indulhat másnap dolgozni. Tehát a horoszkópokról akár már egy nap alatt kiderülhet, hogy készítőjük valóban olvas a csillagok állásából, vagy a hasára üt, és kitalál valamit.

Tegyük fel, hogy ugyanezt a napi horoszkópot figyeljük egy teljes héten át. Sokszor előfordulnak óriási baklövészek az összeállításukban. Egy idő után már nem lehet újat jósolni, hiszen minden létező magánéleti, karrierbeli és pénzügyi szerencsét és balszerencsét „megjósoltunk”. Ilyenkor fordulnak elő a legviccesebb esetek. Mondjuk hétfőn és csütörtökön is megtaláljuk a nagy őt, akivel leéljük az egész életünket. De ha már hétfőn megtaláltuk, akkor ki a csütörtöki?

A horoszkóp-mánia még akár szerelmi életünkbe is beszivároghat. Hogyan is maradhatnánk együtt párunkkal, aki egyébként nagyon kedves és szeretnivaló, de a csillagjegyük alapján nem passzolunk hozzá? És mi történik akkor, ha egy családos horoszkópfüggő meghallja, hogy kedden szakít a párjával? Persze ezek szélsőséges esetek, és egy normális ember nem hagyja el a családját pár sor miatt, de azért elgondolkodtató.

Mostanában nagyon divatosak az éves előrejelzések is. Szilveszterkor minden újság ezekkel van tele, és a polcokról már-már ránk borulnak a kis horoszkóp-könyvecskék. Persze mindegyik szerencsét és jólétet jósol, hiszen ki akarna halál-esetekről és pénztelenségről olvasni?

Ha valaki esetleg nem éri be a hagyományos horoszkóppal, az asztrológusok mindig gondoskodnak valami újdonságról. Kínai, indián, inka, egyiptomi és fahoroszkóp. Ezek már nem is kirívó esetek. Egy rendszeres horoszkópolvasó reflexből rávágja, hogy ő kecske a kínai szerint. De problémákba itt is ütközhetünk. Mi van akkor, ha a hagyományos csillagjegyük szerint visszahúzódó, félnék személyiségünk van, a kínai szerint viszont bátrak és magabiztosak vagyunk? Skizofréniában szenvedünk?

Végül tegyük fel, hogy valaki valóban tud olvasni a csillagok állásából, és megmondja, mi vár ránk a közeli vagy a távoli jövőnkben. Felmerül a kérdés: tudunk-e változtatni rajta, vagy a végzet elkerülhetetlen? Ha az előbbi, akkor a jóslatnak mégsem volt igaza. Ha az utóbbi, és sorsunk már születésünkkor eldöntött (hiszen a csillagok állásán nem tudunk változtatni), mi értelme, ha előre ismerjük?

Hadd szögezzem le, hogy ez a cikk nem azért íródott, hogy kigúnyoljuk a horoszkópok íróit és olvasóit. Közel sem. Bevallom, én magam is rendszeresen figyelem, hogy mit üzennek(?) nekem a csillagok. A cikk írója csupán arra kíván rávilágítani, hogy nem szabad alárendelni az életünket ezeknek a néhány soros kis jóslatoknak.

MIHÓCZY MERCÉDESZ

Az osztály zshivaja nem nyomja el a lélek csendjét

Interjú egy hatodik osztályos költőpalántával

Pataki Petra versei az előző À la Bárdos számban voltak olvashatóak. A sokak számára ismeretlen versíró tehetség felkeltette az iskola közvéleményének érdeklődését. Erről és költői ambícióiról faggattam az ifjú hölgyet az előző lapszám megjelenése után.

Vonatút oda-vissza – olvashattuk Pataki Petra tollából. De engem más izgatott: ki ő, aki ilyen sorokat sző?

☛ **Petra! Mit érdemes tudni rólad? Mesélnél nekem egy kicsit magadról?**

– Tizenkét éves vagyok, és Békésen születtem. 2005 óta írok verseket, ahogy anyukám és a nővérem is. Bár a nővérem mostanság inkább könyvírással kacérkodik... Jó tanulónak mondom magamat, mert nem szeretem a kemény tanulást. De ha tanulni kell, akkor tanulni kell. Természetesen a magyar tantárgy áll hozzám a legközelebb, de az angol is megy. Imádom a Showder Klubot! Néha idézek az ott fellépőktől is, és örülök, ha ezzel megnevettetem a többieket. Emellett szeretem a saját kis otthoni történeteimet is elmesélni másoknak.

☛ **Említetted, hogy a családod más tagjai is rendelkeznek költői vénával. Talán ők készítettek arra, hogy te is tollat ragadj?**

– Nem. Azután születtem meg az első versem, miután apukám elhagyott bennünket. Ez tulajdonképpen elindított egy lavinát, mert úgy éreztem, hogy a körülöttem lévő emberek kiváltak belő-

lem mindenféle érzést és érzelmet, amiket meg tudtam vagy meg tudom fogalmazni versek formájában. És ha már leírtam az első két sort, nincs előttem akadály, hogy befejezzem a munkámat. Mára a versírás a hobbimmá vált, és szeretek is a verseimmel bibelődni. Azt hiszem, nem lenne türelmem könyvet írni!

☛ **Az osztályod, a tanáraid és a barátaid hogy fogadták a verseidet?**

– Az osztályom igazság szerint meglepődött, de az osztályfőnököm kifejezetten örült neki. Szerencsésnek érzem magam, mert sokan támogatnak engem, ezért a verseit már az internetre is felraktam. Az osztályban nagy a zshivaj, a fiúk szeretnek rosszkalkodni, de végül is jól érzem magam velük.

☛ **Lehet, hogy erről fogsz legközelebb verset írni! Köszönöm, hogy a rendelkezésemre álltál!**

Petra az interjú után azt is elmondta nekem, hogy mostanában nincs ihlete, de semmiképp sem akarja feladni hobbiját. Hosszabb távra még nem tűzött ki terveket, de lehet, hogy egyelőre jobb is ez így. Meglátásom szerint egy elbűvölő és tehetséges leányzó koptatja iskolánk padjait, és még van ideje utat választani magának.

Végül annak, aki továbbra is szemmel akarja tartani Petra munkáit itt egy cím: www.forras.net. Ezen az oldalon 'Petra' név alatt találhatóak azok a versek amelyek az À la Bárdos előző számából kimaradtak.

MADARÁSZ ANNA

Sherlock, London Rambója már az Oscar felé masírozik!

Újszerű ábrázolás, avagy hova lett a hórihorgas detektív?

SHERLOCK és Watson újra a vásznon. Nem jelentéktelenebb figurák dolgoztak a legújabb detektívfilmen, mint Robert Downey Jr. Sherlock Holmes és Jude Law dr. John Watson szerepében, Guy Richie rendezőként jegyzi a filmet. A 2010-es

Golden Globe-díjkiosztón is sikert arattak, a film főszereplője nyerte el kitűnő teljesítményéért a legjobb vígjátéki alakításért járó elismerést.

Guy Richie-t a legtöbb ember Madonna ex-férjeként ismeri, de Guy igazi foglalkozása rendező,

producer és forgatókönyvíró egyben. Neki jutott a megtisztelő feladat, hogy adaptálja Sir Arthur Conan Doyle 1887-ben megalkotott skót származású zseni detektívjének történeteit, és az ezek alapján alkotott verzióját mozgóképre vigye. Az első Sherlock Holmes regényeket, a

The Standart Magazine jelentette meg folytatásos formában. A rengeteg illusztrációval mellékelt történetek nagyon sikeresek voltak, s mind a mai napig azok is maradtak, ez nagyban hozzájárult a film nézettségéhez is. A sikeréhez azonban már az új feldolgozás sok zseniális ötletére volt szükség.

Sherlock aktuális története egy halálra ítélt, majd a halálból visszatérő misztikus, félelmetes ellenséggel folytatott küzdelem kódfejtéssel, fekete mágiával, ördögi erőkkel – melyekben persze detektívünk most sem hisz. Megfigyelések, hideg logika: ennyiben ráismerünk a Conan Doyle-i elődre, de ezen kívül semmi hasonlóságot nem fedeztem fel a régi sorozat és e között a film között, amiről nem tudom eldönteni, hogy jó vagy rossz dolog, mindenesetre érdekes. Az eredeti, hagyományos nyomozó megalkotásával az író egyben létrehozta a klasszikus detektív típust is. Ezt a formát a 2009-es filmben jócskán felrúgta a rendező, hiszen a leghíresebb Sherlockot alakító színész, Jeremy Brett nem éppen egy Robert Downey Jr. Ez a tavalyi adaptáció nemcsak a főhős kinézetében, de habitusában is eltér a megszokottól. Az eredeti pipázgatós/elmélkedős történetekhez képest nagymértékben növekedett az akciójelenetek száma: Sherlock igazi harcmester, és nem egészen az a csöndes, jó modorú magánnyomozó, mint amit a könyvekben tapasztalhatunk. Gondolatmenete, és szavajárása még azokból az emberekből is nevetést csal ki, akik a legkevésbé

rendelkeznek humorérzékkel, s ez is hozzájárul ahhoz, hogy nem egy unalmas, hétfévi krimi lett ebből a produkcióból. Remek ötvözet található meg benne az akció-vígjáték-krimi motívumokból, kísértetiesen helyszínelős benyomást keltenek az egyes tethelyszíneken történő nyomozások, a mágus ellen folytatott harcok meglehetősen izgalmasak, és nem utolsósorban látványosak. Nem volt hiány a vizuális ingerekből, nem csak a női szemeknek kedves Sherlock- és Watson-karakterek miatt, hanem amiatt is, hogy nagyon változatosan építették fel a jeleneteket. Remek ötletnek tartom például a közelharcos verekedős ábrázolást, az egyfajta századmásodperces képekre való lelassításokat, ahogy még azt is látod, hogy hogyan gyűrődik össze a krapek arca, vagy hogyan rezdül a hasán a felesleg, mikor Sherlock Rambó módjára odavág neki. Igazi mozi! A helyszínek nagy mértékben hasonlítanak a nemrégiben láthatott Sweeney Todd című musicaléhez, csak kissé barátságosabb megvilágításban, a zenét pedig az Oscar-, Grammy- és Golden Globe-díjas Hans Zimmer szerezte. Hallhattuk már műveit a Da Vinci kódban, Az oroszánkirályban vagy az Esőember című filmben.

Fogjátok fel ajánlóként, amit irtam, mindenképpen nézzétek meg, ha van rá módotok! Lányoknak a színészek miatt és a rejtélyek izgalmassága, fiúknak a robbanások, akasztott disznók és a sok látványosság miatt jó kis időtöltés.

KOLLÁR ALEXANDRA

• A SZÍNEK PSZICHOLOGIÁJA

Nem is gondolnánk, hogy a minket körülvevő színek mennyire befolyásolnak minket, és milyen fontos szerepet töltenek be az életünkben. Létezik egy tudományág is, amely a színek pszichológiájával foglalkozik, hisz a színek hatással vannak a pszichés állapotunkra mindenegybes pillanatunkban.

Fontos szerepet játszhat egy felvételi beszélgetés során a leendő munkahelyre jelentkező választott ruhájának színe, ugyanis abból is következtetéseket vonnak le. Az ilyen alkalmakra például nem javasolják a zöld színt, mivel ez bizonyos típusú menedzserek számára komolytalannak tűnhet. Még rosszabb választás lehet a sárga, mert ríktóan hat, vagy a rózsaszín az érzékenysége, a lila nyugtalansága miatt. Ezzel ellentétben pozitív hatást érhet el a fekete, barna vagy a sötétkék. Legalábbis a fejesek annak örülnek, ha az ember nem lóg ki a ruhából.

Amúgy a ruházat színe sokat elárul az emberől, ugyanis az emberek olyan színekbe öltöznek, amiket szeretnek. Például az, aki a kéket részesíti előnyben, valószínű, hogy zárkózott. Kisebb baráti társasággal rendelkezik, és inkább gondolkodó, mint beszédes. Azokról az emberekről, akik szeretik a sárga színt, feltételezhető, hogy eredetiek, találgatók, idealisták, de egyben uralkodó típusok és makacsok. Azok az emberek, akik szeretik a zöld színt, kiegyensúlyozottak, bőkezűek, szívesen költenek, és szeretnek szórakozni, örökös barátok és partnerek. A piros azonban azon emberek között közkedvelt, akik optimisták, társaságkedvelők, de nem képesek objektívek és türelmesek lenni.

BÁRTFAI CSILLA

Avatar a jövőben játszódik, amikor az emberek már kellően tönkrevágták a Földet, és a legújabb céljuk a fülledt, emberek számára belelegezhetetlen levegőjű, elképesztő növényzettel bíró Pandora bolygó kincseit is kiaknázni mindenáron. Ezt gond nélkül meg is tennék, ha a bolygó őslakosai a na'vik hagynák. A kék bőrű, 3,5 méter magas, cicaszzerű (értem az orruk, fülük alakjára és sárga szemükre) na'vik tökéletes harmóniában élnek a Pandora élővilágával, és életük árán is megvédelmezik. A főhős Jake Sully, a deréktól lefelé megbénult veterán azért érkezik a bolygóra, hogy átvegye halott ikertestvére helyét az avatár programban. A genetikailag „rászabott” avatár testébe bújva nem mellesleg újra járhat, és a na'vik közé merészkedhet, hogy megismerje kultúrájukat...

De nem is térnék ki erre részletesebben, nem akarom lelőni a „poént”. Inkább a film elképesztő látványvilágát magasztalnám. Tökéletesen élethű, gyönyörű, a végtelenségig kidolgozott világba kerülünk, ahol Ejva a földi Gaia megfelelője. Minden élőlényvel lehetséges az összekapcsolódás bizonyos „csápokon” keresztül, és így bárki érzékelheti a másik érzéseit, emlékeit, mindent. Az őserdő szemet gyönyörködtető neonfényekben úszik éjszakánként. A na'vik kollektív megmozdulásaitól egyszerűen libabőrös lettem! Bámulatos! Már csak a látvány miatt is bőven megérte kiadni a pénzt a mozijegyre. Nekem volt szerencsém 3D-ben is megnézni, és hiába tartott bő két és fél óráig a film, még tudtam volna nézni legalább ennyivel tovább. Ajánlom mindenkinek!

BÁRTFAI CSILLA

AZT HISZEM, már az elején kijelenthetem, hogy James Cameron legújabb alkotása, az Avatar, 2009 leginkább várt filmje volt, és nem hiába. Ugyan a premier nem szólt akkorát, mint például a manapság annyira – szerintem túlságosan – felfűjt és bálványozott Twilight folytatása, ennek ellenére az Avatar viszonylag lassan, de biztosan már elérte az egymilliárdos bevételt, tehát duplán is visszahozta az árát, arról nem is beszélve, hogy két Golden Globe-ot megnyert, és 9 Oscar-jelölést is kapott. A film sikere elképesztő! Új korszakot nyitott a filmek és a mozizás történetében, bár ez nem csoda, mivel tizenöt éves aprólékos tervezés eredménye az alkotás. James Cameron

híres a maximalista hozzáállásáról, amit ebben a filmjében is igazolt. Egy nyelvvel létrehozta a na'vik ténylegesen beszélhető nyelvét, és egy 1000 szavas na'vi „szótárat” is, amiből a színészek is tanulták a Pandora bennszülöttjeinek nyelvét. A végeredmény egy 40%-ban élőszereplős, 60%-ban számítógépes animációval (javarészt performance capture-technikával) készült fantasztikus film lett. Miután az ember megnézte, úgy jön ki a moziból, hogy már nem éri be ennél kevesebbel, tehát a na'vik bizony rendesen feladták a leckét a jövő filmjeinek.

A film története sajnos nem szolgál sok újdonsággal (de a kivitelezése annál inkább). Az

Új japán örület

Axis Powes Hetalia

A történelem nem szokott népszerű tárgy lenni a diákok körében (tisztelet a kivételnek). Az oka az szokott lenni, hogy „unalmas”, vagy „nem szeretek szenvedésről olvasni”, esetleg „sok az évszám”, és még „sok a személy”, meg hasonló. De mi lenne, ha úgy tanulnád a történelmet, hogy az országok emberekké, személyekké válnának? Igen, jól olvastad, nincs itt semmi elgépelés. De hogy tovább ne értetlenkedj, bemutatnám neked Japán

egyik tavaly január óta futó kedvenc animéjét (japán animációs film), az Axis Powers Hetaliát.

cím: *Axis Powers Hetalia*
gyártja: Studio DEEN
részek száma: 50 (jelenleg is fut)
a kiadás dátuma: 2009. január 24.
fut: interneten
(tévében nem sugározható)
műfaj: történelmi, vígjáték
elérhető: japán nyelven angol és magyar felirattal

Készült Himaruya Hidekaz webmangája nyomán.

Mit is mondhatnánk a Hetaliáról? Ha a tartalmáról akarnánk mesélni, nem jutunk messzire, hisz gyakorlatilag nincs neki. Vagyis... valamilyen van, de nagyon minimális. Lássuk csak: a történet az I. és II. világháború között játszódik, ekkortájt a nagyhatalmak két csoportra oszlottak: Németor-

szág és Olaszország a tengelyhatalmakként kötnek szövetséget (később csatlakozik hozzájuk Japán), a szövetségesek pedig Amerikából, Angliából, Franciaországból, Oroszországból és Kínából állnak. A sorozatban az ő mesterkedéseiket követhetjük nyomon. Mint minden rendes történetnek, ennek is van főhőse, ő pedig az ügyetlen, hasznavehetlen és gyerekes Olaszország. Az ő fontos szerepére még a cím, a „Hetalia” is utal, ami egy japán szóösszetétel: a „hetare” haszontalan jelentésű szóból és az Itáliából született meg.

Ez így nem tűnik valami izgalmasnak, csak egy „újabb háborús” történetnek, esetleg egy óriási agyatlanságnak. Azonban a Hetalia ennek ellenére mégis népszerű, és nem a történetvezetés miatt. Újságunk hasábjain a következő számokban megpróbálunk a nyomába eredni annak, hogy miért harcolhatott ki magának a sorozat egy helyet a legnépszerűbb animék között.

SHEIRICH ZSÓFIA

Sikerek a röplabdapályán

Mint minden évben, idén is újra pályán a Bárdos Gimnázium röplabdacsapata. A lányok újra és újra megküzdenek a győzelemért egy-egy ellenféllel szemben. Újra színt és életet visznek a pályára, de az események nem minden esetben zajlanak zökkenőmentesen. A kezdeti nehézségek után a csapat ereje és magabiztossága kibontakozónak tűnik. Reméljük, ezt Varga Petra tanárné és a lányok is így látják.

A hatodik korcsoportos mérkőzéseken a lányok a megyei döntőben a Kereskedelmi, Vendéglátói és Idegenforgalmi Szakközépiskola diákjaival mérték össze tudásukat. Mikor a játékosok beléptek a

terembe, egy kis gyakorlás és bemelegítés után kezdődhetett is a meccs. A hangulat a tetőfokára hágott, és a nézők heves szurkolással egybekötve figyelték az eseményeket. Sajnos a lelkesedés elszállt, és a hirtelen (de nem mondanám, hogy váratlan) fordulat nem következett be, így a meccset sajnos elvesztették. Ennek ellenére a csapat nem tört le teljesen. A további felkészülések, és biztatások remek hatással voltak a játékosokra, hiszen a veszprémi Ipari Szakközépiskolával vívott meccsen hatalmas győzelmet arattak, de így is „csak” a megyei második helyhez juthattak hozzá. Valljuk be, ez egy nagyon jó eredmény. A harmadik

Ötletek kisebb és nagyobb könyvmolyoknak

Újév, a könyvkiadók ilyenkor sem pihennek, a válság sem akadályozza meg őket az új könyvek kiadásában (igaz, kisebb mennyiségben teszik ezt). Nézzük, az év első hónapjában mivel is örvendeztetik meg az ifjú olvasókat! – SHEIRICH ZSÓFIA válogatott a kiadók honlapjáról.

➔ JEFF KINNEY: *Rodrick, a király*. Egy ropi naplója 2. Megérkezett Jeff Kinney kevéssé ismert, de vicces regényének második kötete. Az új részben főhősünknek, Greg Heffley próbálja elfelejteni a nyári szünet kellemetlenségeit, azonban bátyja, Rodrick

mindenről tud, és szeretné is, ha kiderülnének öccse titkai, főleg, hogy kezében van egy napló is... ➔ SCHEIN GÁBOR: *Egy angyal önéletrajza*.

A regény egy angyal két életét meséli el. Az egyik történet a 18. században élt német Johann Klarfeld vándorlásait írja le, aki élete során bejárja a német fejedelemségeket és Flandriát. Kalandjában számos, a romantikára jellemző vonást felfedezhetünk, és a mesés elemek sem maradnak el ebből a kalandos életből. Az angyal második életében magyar nő volt, név szerint Józsa Berta. 1940-es években próbálja túlélni Magyarország sötét eseményeit a feledés és a titkolózás segítségével. ➔ DAN BROWN: *Az elveszett jelpék*.

Dan Brown legújabb könyvét 2009-ben kevés példányban adták ki, elfogyott. Akiknek nem volt

helyezést az esztergomi Dobó István Gimnázium szerezte meg.

Január 23-án kezdetét vette az országos elődöntő izzasztó mérkőzéseinek sokasága. A meccsek Kaposváron zajlottak, ahol iskolánk nagy

ÉJOPP!

Az „Éjopp!” csatakiáltást akkor hallhatjuk a röplabdás lányoktól, ha éppen pontot szereznek. Kétségtelenül sokszor hallhatjuk tőlük és reméljük, még többször fogjuk.

öröme, sokszor hangzott el az „Éjopp!” csatakiáltás. A lányok kemény edzések sok gyakorlás után itt is a második helyet szereztek meg.

Az elért sikerekért köszönet Varga Petra tanárnőnek és instrukcióinak, de főleg a kitartó csapat tagjainak: Szövérdffy Beátának, Erdősi Eszternek, Kovács Georginának, Godó Annának, Bagics Blankának, Izing Dorinának, Schubert Biankának és Puskás Zsófiának.

A negyedik és ötödik korcsoportos mérkőzések még folyamatban vannak. A döntő februárban várható. A végeredményt – úgy gondolom – mindannyian izgatottan várjuk, és remélhetőleg minden eddigit felülmúl majd. Már csak annyit tudok hozzátenni, hogy: Mindent bele lányok! Szorítunk nektek!

SZABÓ ANITA

lehetősége megszerezni, azok megtehetik ebben a hónapban! Sokak kedvenc szimbólumkutatója, Robert Langdon előadásra készül a Capitoliumban, Washingtonban. Azonban amikor megérkezik, egy rejtélyes jelekkel telerajzolt, nyugtalanító tárgyat talál a Rotunda közepén. Langdon gond nélkül megfejti a szimbólumokat: a tárgy nem más, mint egy ősi meghívó egy ezoterikus bölcsesség rég letűnt világába. Ez különösebben nem hatja meg Robertet, azonban amikor barátját és mentorát, Peter Solomont elrabolják – aki híres filantróp és szabadkőműves is –, azonnal elfogadja a „meghívást” abba a titokzatos világba. Langdon ráébred, idegen amit eddig ismerni vélt, az mégis egészen idegen a számára. Ha tetszett A Da Vinci kód, ne hagyj ki a szerző legújabb misztikus könyvét.

Semmit a kéznek...

Az érintetlen képernyők világa

ELŐSZÖR csak vezetékek nélkül, aztán gombok nélkül, végül... az érintőképernyős technológia épphogy felkapottá vált, és sokan már a leváltását jóslják. Az új telefonok a gyártók tervei szerint már érintés nélküli vezérléssel lennének ellátva.

Habár az érintőkijelzős telefonok már régóta a rendelkezésünkre álltak, Európában mégis csak az elmúlt években kezdett felkapottá válni. Ebben sok elemző szerint az iPhone ért el igazi áttöréseket. Mint minden jóban, ebben is van valami rossz. Az egyik, hogy nem lehet érezni, amikor egy virtuális gombot benyomunk, így véletlenül is beléphetünk vagy fogadhatunk nem kívánt alkalmazásokat. A másik probléma az, hogy a sok nyomogatástól és érintéstől csúnyán zsirossá válik a képernyő felülete, ami esztétikai szempontból nem épp kívánatos. Erre a problémára ugyan vannak megoldások, mint például az érintést segítő ceruzák vagy a védőfóliák. Teljesen azért ezekkel sem tudjuk megszüntetni a koszolódást.

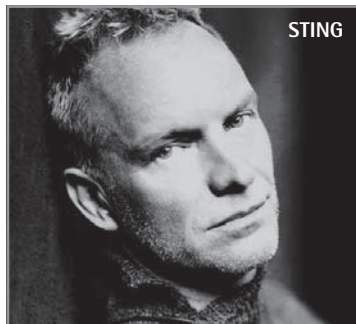
Elsőként a Nokia jelentette be, hogy új szabadalma segítségével a legújabb telefonokon már érintés nélküli vezérlés lesz elérhető. Így egyáltalán nem kell megérinteni a képernyőt ahhoz,

• ELŐADÓK HAITIÉRT

2010. január 12-én földrengés pusztított a Karib-tengerhez tartozó szigeten, Haitin. A legfrissebb becslések szerint 213 ezer áldozata van a katasztrófának, s még ennél is több sebesültje. Azóta rengeteg híresség, színész és előadó fogott össze az áldozatok megsegítéséért.

Van, aki adományt gyűjtött, van, aki dalt írt és van, aki jótékonyági koncertet tartott a jó ügy érdekében. Több mint negyven híresség szerepelt azon az adománygyűjtő óriáskoncerten, amely a „Segítséget Haitinek” nevet viselte, s a befolyt összeget az áldozatok segítésére fordították. A műsort Magyarországon az MTV Hungary és a VIVA is közvetítette. A fellépők kö-

hogy kezelni tudjuk a mobilunkat. A Nokia megoldása három szenzoron alapul, melyek egyszerre két ujj mozgását is képesek követni, és azt a kijelzőn jelölni. A megoldás háromdimenziós térben követi az ujjak mozgását, így az egyes funkciók végrehajtásához elegendő, ha a vezérlőjeleket a kijelzőhöz kellően közel végzi el a felhasználó. Például egy képernyőn látható elem áthelyezéséhez elegendő lehet a kezét a kijelzőhöz közel vinni, majd „megfogni” az áthelyezni kívánt elemet, végül azt a megfelelő terület felett elengedni. Alastair Curtis, a Nokia vezető tervezője szerint a levédett megoldás nem csupán papíron létezik, hanem a cég gőzerővel dolgozik a fizikai megvalósításon is. Egyelőre azonban nem tudni, hogy a képernyő összemazsolása nélküli kényelmes vezérlést is kínáló megoldás mikor és milyen modellben láthatja meg a napvilágot.

A Nokia mellett egy másik nagy cég, a Samsung is előállt hasonló tervvel. Ők a jelenleg használt előlapi kamerát alkalmazzák az egyszerű kézmozdulatok felismeréséhez, például az egérmutató vezérléséhez, a jobb és a bal oldali egérgomb megnyomásának felismeréséhez, de akár a háromdimenziós térben való pozicionálásra is lehetőség nyílna. Természetesen az irányításhoz mindkét kéz kell, hiszen az egyikkel a telefont kell tartani, míg a másikkal vezérelhető a készülék. A piacon jelenleg a Sony Ericsson is kínál olyan modelleket, amelyek

használatukkor a kamera előtti kézmozdulatokkal lehet vezérelni a készüléket. Igaz, csak a bejövő hívások elnémitására és elutasítására használható a kamera előtti legyintés.

Lehet, hogy sok embert nem hoz lázba ez a technikai újítás, de én kíváncsi vagyok, hogy mit hoznak ki ebből a gyártók, és merre lehet ezután fejlődni...

ÁCS JÓZSEF

zött volt Bono, Sting, Justin Timberlake, Shakira, Bruce Springsteen, Mary J. Blige, a Coldplay, Christina Aguilera és Alicia Keys is. Valamint elhangzott a U2 és Jay-Z közös dala, amelyet rekord gyorsasággal készítettek el. Adományt gyűjtött azonban Lady Gaga is, aki egy saját tervezésű pólóval rukkolt elő. Scarlett Johanssonnak viszont még extrémebb ötlete támadt: árverésre bocsátotta önmagát. A szerencsés nyertes és három barátja egy vacsorát tölthetett el a színésznővel. A bevételt pedig tiszta vízre és egészségügyi ellátásra fordítják.

Megható, hogy a leghíresebb előadók, akik a szakmájukból kifolyólag vetélkednek egymással, mennyire összetudnak fogni, ha valami baj történik.

– SZÁ –

Mobil... hasznos vagy káros?

Zsebben hordott készülékeink amellest, hogy megkönnyítik életünket, könnyedén rabságba is ejthetnek bennünket. Érezted már, hogy itt a világvége, mert nem csörrent meg egy nap legalább tízszer? Váltál már hirtelen magányossá, amikor véletlenül nem volt veled? Akkor Neked szól KEINDL ADRIENN írása...

A mobiltelefonok használata szinte nélkülözhetetlen részévé vált az emberek mindennapjainak. Sajnos azonban egyre többen vannak azok, akik szinte létezni sem tudnak a mobilkészülékük nélkül. Jó példa erre, hogy sokan feszültek és kétségbeesettek lesznek, amikor rájönnek, hogy a kedvenc készüléküket véletlenül otthon hagyták. A szakemberek már nevet is adtak ennek a betegségnek, így lett a mobilfüggőség hivatalosan Mobile Phone Dependency Syndrome (MPDS). A mobilok nélkülözhetetlenségét bizonyítja, hogy éjjel-nappal bekapcsolva, és szinte minden pillanatban kéznél tartjuk őket. Mobiltelefonjaink azzal, hogy kényelmessé teszik az életünket, függőséget is kialakítanak, amit csak akkor érzünk igazán, ha valami miatt nem tudunk telefonálni, sms-t küldeni, zenét hallgatni stb. Többen úgy vélik, készülékük elvesztése komolyabb problémát jelentene, mint ha a pénztárcájuk tűnne el. Jóval nagyobb gondot okozna ugyanis a mobiltelefonnal elvesztett adatok ismételt beszerzése, mint a pénztárcával együtt elvesztett igazolványok, bankkártyák és készpénz pótlása. Persze, nagyon kevés ember ismeri be, hogy valóban túlzott mértékben függ a mobiltelefonjától, ez azonban önbecsapás. A mobilfüggőség felismerése különösen nehéz feladat, hiszen a mai világban teljesen elfogadott dolog, hogy valakinek mobiltelefonja van, és azt gyakran használja. Az általam megkérdezett diákok nyolcvan százaléka elképzelhetetlennek tartja, hogy ne legyen mobilkészüléke.

Az elmúlt időszakban számos olyan írás látott napvilágot, amely szerint az sms-t használó fiatalok nyelvhasználata torzul, szóbeli kifejező-készsége csökken. A fiatalok körében változatos rövidítések, szlengek jelentek meg (a korábbi, szinte nosztalgikus eszköz 'feszültség', uncsi 'unalom' stb. mellett a telcsi, talcsi rémuralma tart), amiket gyakran már a személyes beszélgetések során is alkalmaznak, sőt tanáraink szerint már dolgozatokban is hódítanak a vki, vmi tisz, h... és társaik.

A mobilfüggőség egyik ismert alfaja lehet a design függőség. Ez olyan embereket érint, akik mániákusan ragaszkodnak ahhoz, hogy mindig a legmodernebb, legegységesebb készülékek birtokába juthassanak. Ők azok, akiknek egyáltalán nem számít a pénz, csak az a fontos, hogy megszerezék a legújabb modelleket.

Mindenki döntse el maga, mennyire tudja nélkülözni hordozható kedvencét és lehetőleg naponta néhányszor egy kis időre próbáljuk meg mobiltelefonunkkal együtt magunkat is kikapcsolni.

Centenáriumi focitorna

Zöld-fehér sikerrel a végén

A Tatabányai Sport Club fennállásának századik évfordulójára rendezték 2010. január 16-án a centenáriumi labdarúgó-tornát, amelyen a magyar focicsapatok mellett külföldi klubokat is láthattak a nézők. A tornán a tatabányai fiúk mellett hét másik csapat küzdött az első helyért: a Dunaszerdahelyi, a horvát Vinkovci, az Orosháza, Debreceni VSC, a Haladás, a Lombard Pápa TFC és a Ferencvárosi TC.

VEGYES SIKEREK KÉK-FEHÉR SZÍNEKBEN

A Bányász 1910. február 6-án alapította Frei Ferenc bányamérnök, az első főtítkár pedig Szmuk Lajos volt. Az egyesület színe a kezdetektől kék-fehér, a klub jelszava pedig a „bátorság, erő, férfiaság”. Az első hivatalos mérkőzésre 1910. augusztus 21-én került sor. Az 1948/49-es bajnokságban játszott először az élvonalban a csapat, ám a 13. helyen zárva a tabellát rögtön mehettek is vissza a másodosztályba. Az 1955-ös szezontól kezdve tudták állandósítani helyüket az NB I-ben. Az 1957/58-as bajnokságban már világsztár is szerepelt a csapatban Grosics Gyula személyében, ám ennek ellenére sem sikerült túl jól az első nemzetközi szereplés. A következő évben a csapat a Közép-európai Kupában az első helyet szerezte meg. 1964-ben már olimpiai bajnokokat is köszönhetett a klub, Csernai Tibort és Gelei Józsefet. Az 1966-os KK-ben a legjobb nyolc közé jutott a csapat, az Aranycsapat egykori legendás középpályása, Hidegkuti Nándor az irányító. Közben az angliai világbajnokságon Gelei József és Szepesi Gusztáv képviselte a Bányászt. Az 1968-as mexikói olimpián ismét két tatabányai vált olimpiai bajnökká, Menczel István és Szepesi Gusztáv személyében.

Ám ezen sikerek ellenére is a legjobb csapatnak azt az 1980/82 közötti csapatot tartják, amely legyőzte a Real Madridot (Kiss-Fejes, Lakatos, Udvardi, Fischer – Emmer, Csapó, Hermann, P. Nagy – Kovács, Weimper). 1981ben és '88-ban a csapat a második helyen végzett a Fradi, majd a Honvéd mögött. Ekkor már olyan válogatottak is a csapat tagjai voltak, mint Kiprich József, Vincze István, Plotár Gyula, Szalma József vagy éppen Járfás Péter. A klub 1992-ben kiesett az első osztályból, és meglehetősen hosszú ideig csend uralkodott a sportpályán, hiszen a másodosztály nem vonzotta túlságosan a szurkolókat. 1999-ben és 2005-ben ismét felkerült a csapat az NB I-be, ám mindkétszer rövid volt a látogatás, hiszen a 2008/09-es szezont már ismét az NB II. nyugati csoportjában kezdték.

A tatabányai csapat a Ferencváros labdarúgóival, a pápaiakkal és a horvátokkal mérkőzött meg, ám sajnos a csoportkörből sem jutottak tovább. A tizenkét mérkőzés után egy gálemecs következett, melyet a tatabányai öregfiúk játszottak a Videoton öregfiúival. A találkozó különlegessége, hogy csak egyetlen gól esett, amelyet egy régi tatabányai kedvenc, Csapó Károly lőtt. A meccs másik különlegessége, hogy az idősebb korosztály újra láthatta, a fiatalabb korosztály pedig megismerhette a legendás Bányász csapat tagjait.

Ezután folytatódtak a küzdelmek a dobogós helyekért. Az első elődöntőt a Szombathely és a horvát Cibaliya játszotta. A rendes játékidőben 1:1 volt az állás, így büntetővel döntötték el a csapatok a találkozót. Ebben a Cibaliya jobbnak bizonyult, így ők jutottak elsőként tovább. A másik elődöntőben a Fradi és a Debrecen mérkőzött meg egymással, ám a mérkőzést a zöld-fehérek 3-1-re megnyerték, így ők voltak a másik döntősök. A 3. helyért folyó mérkőzés és a döntő előtt ismét egy gálemérkőzés következett: a tatabányai sportcsillagok és a magyar sportcsillagok mérköztek meg egymással. A magyar sportcsillagok között olyan neveket említhetünk, mint az olimpiai baj-

nok öttusázó, Fábíán László, az egykori teniszező, Noszaly Sándor vagy éppen a jelenleg is Tatabányán futballozó Mátyus János. A tatabányai sportcsillagok között lépett pályára a már említett Csapó Károly, régi kézilabdázóink, Marosi László és Debre Viktor valamint Vincze István, akit az idősebbek egészen biztosan jól ismernek. A mérkőzésen a másik nagy kedvenc, Kiprich József egy kisebb sérülés miatt nem léphetett pályára.

A kék-fehér tatabányaiak nyertek végül 11:4-re. Következett a bronzmeccs, melyet a Debrecen nyert a Szombathelyi Haladás ellen 2:1-re. A focitornát záró utolsó, legizgalmasabb mérkőzés, a döntő parázs hangulatban zajlott (még piros lap is előkerült a bírói zsebből). Végül a Ferencváros örülhetett, hiszen 2:1-re megnyerték a mérkőzést, és így besöpörték az elismerést, és ők vihették haza a győztesnek járó kupát.

A tornát Bencsik János polgármester úr nyitotta meg és a nap végén az első helyezettnek járó kupa mellett különdíjakat is osztott. Így kapta meg a gólkirály címet a debreceni Vinicius Galai, a legjobb mezőnyjátékosnak járó címet a ferencvárosi Kovacsics Károly, a legjobb tatabányai játékos címét Deme Imre, a hazai gólkirály címet Ferkó Csaba és végül a legtechnikásabb veterán játékosnak járó címet a nagy kedvenc, Csapó Károly.

A centenáriumi focitorna jól sikerült, az idősebbeknek remek lehetőség volt a nosztalgizásra, a fiataloknak pedig arra, hogy megismerhessék a régi, nagy játékosokat. A klub századik évfordulójának ünneplésének ez csak egy állomása volt, február 13-án a városi sportszarnokban egy jubileumi közgyűlés kerül megrendezésre, ahol a Bányász összes egykori sportolója jelen lesz.

JÁRFÁS VIVIEN

FENT: A Tatabányai Öregfiúk csapata nagyszerű mérkőzésen győzte le a Székesfehérvár gárdáját

LENT: Parázs pillanatok a jelenlegi aktívok Fradi elleni meccsén

szusszanásnyi idő után leeresztették a vetítővásznat, majd megtekinthették az osztályok által elkészített videókat, melyek a hosszú (illetve még hosszabb) időről szóltak, amit itt töltöttek.

Aztán elkezdődött az ünnep második része, ami – szerintem – az igazán izgalmas rész a külső szemlélő számára, és talán az „öregeknek” is, mert a táncokat már hónapokon keresztül, sokszor hétvégén, szünetekben, és késő délutánig iskolai benmaradások alkalmával, tanulták. A kezdő, egész évfolyamos angolkeringőt és az a osztály, valamint a d osztály közös bécsi keringőjét Gulyás Regina (13. c) verte a fejébe – vagyis lábába – a

keringőt, amelyet Petőné Novák Tünde tanított be a „gyerekeknek”.

A lámpák felkapcsolása utána a közönség ki- rontott a teremről, mint Zrínyi, és megrohamozta a ruhatárat, hogy minél hamarabb eljuthasson a Bárδοςba, hogy táplálékot vehessen magához, és bugizzon egyet. Vagyis az ünnepség után, a végzősök vendégeikkel az iskolában vacsoráztak, újra előadták – az ásos osztálytánca kivételével – az összes táncot.

A bulin én már nem lehettem ott, de a sok-sok beépített embernek köszönhetően be tudok arról is számolni, mi is folyt ott. Volt szülő–gyerek tánc,

A KÉPEN A 12. B OSZTÁLY TANULÓI KERINGŐZNEK

• **szalagavató** 1989. január 14-én, szombaton rendezték meg a Bárδος első szalagavatóját. Azóta huszonkét évfolyamra tanulói viselték a kis, zöld szalagot. Az ünnepi rendezvények többségében a Népházban, néhány alkalommal a Közművelődés Házában (2002, 2007–2009) voltak.

FOTÓK: NAGY TAMÁS

sok táncos lábú évfolyamtársnak. Ezek mellett láthattuk még a c osztály Horváthné Kövér Ágnes által koreografált palotás–bécsikeringős osztálytáncát, az 12. ásos a Hairból ismert I got life című számára készült pergősebb, színesebb táncát és zárásként egy 12. b osztályos feldolgozású bécsi

vacsora, vonatozás, zene, bugi... csupa móka és kacagás. Az egész szalagavatói bált negyed tizenegykor a pakoló tizenegyedikesek morgása zárta le.

NEGATÍV

De nincs olyan dolog, ahol minden tökéletes. A sok gyönyörű babakacaj mögött kemény munka áll, melyet a tizenegyedik évfolyamosok diákjai, tanárai állnak, illetve a végzősök és tanárai kitartása. A szervezésbe még így is becsúszott pár baki. Többek között Járfás Vivien, a 12. b osztály és Ősz Fanni, a 12. a osztály tanulója azt mondta, hogy a színházba elméletileg csak három embert lehetett vinni, a vacsorára pedig csak kettőt, és ezt az információt az ünnepség előtt egy héttel tudták meg. Hát, ez már gáz, mert a szalagavató manapság a családban nagy esemény, amelyre a szülőknél és a testvéreken kívül még a nagymama, nagypapa, keresztszülők, barátok, barátnők is kíváncsiak lennének. Szintén emiatt volt, aki nem vett részt a vacsorán, inkább elment az összes vendégével egy étterembe, hogy ott ünnepeljék a szalagocskát.

Aztán azt sem felejthetjük el, hogy vasárnap volt, és elég későn kellett visszamenünk, elpakolni a padokat, asztalokat, hogy másnapra csillogva-villogva mehessen tovább az iskola élete. A késő délutánig tartó próbák miatt, volt, aki nem tudott táncolni. Czinege Kristóf (12. d) és Martonka Petra (12. a) elmondták, hogy ők a különóráik miatt nem tudták vállalni a táncpróbákat.

mag” a beből is): az avatottak is kitartottak a bál végéig az iskolában! A bál után csatlakoztak csak az egyéb helyeken bulizó társakhoz, és többen alvás nélkül jöttek reggel – nagyon rendszeren! – iskolába, hiszen ünnep ide vagy oda, a másnap történetesen hétfőre esett...

A lap hasábjairól is köszöntjük a 2010-ben végző osztályokat. Ők voltak az első olyan évfolyam,

A VÉGZŐS TANULÓK SORFALA ELŐTT VARGA MÁRIA OSZTÁLYFŐNÖK BESZÉL

FOTÓ: KISS T. J. (24. ÓRA)

Mindezek után biztos forrásokból tudom, hogy fantasztikusan érezték magukat az illetékesek mind az iskolában, mind a Club Ibizában. Sőt az évek óta szokássá váló hagyománnyal is többen szakítottak (főleg a c osztályból, és egy „kemény

akiknek a felújított Népházban volt a szalagavatójuk. Hosszú idő után ez az első olyan évfolyam, ahol négy osztály volt, és ők voltak azok, akik nekünk átadták egykor anno a legkisebb-státuszt. Furcsa belegondolni: jövőre velünk ugyanígy...

• **szalagavatói bál** Az első bálakat még a Bányász étkezdében, a mai West étteremben szervezték meg, majd költségkímélés céljából került a program az alma materbe. A résztvevők majdnem mind megfelelő helyszínek tartják az iskolát, bár a belső udvar vágott beépítése ennek a programnak is hasznára válhatna.

SÁNDOR JÁNOS IGAZGATÓ ÚR HÚSZÉVES BÁRDOS-PÁLYAFUTÁSA UTOLSÓ SZALAGAVATÓJÁRA KERÜLT SOR. EBBŐL AZ ALKALOMBÓL TÁNCOLT A TANTESTÜLET JELEN LÉVŐ HÖLGYTAGJAIVAL, MAJD CSOPORTKÉP IS KÉSZÜLT RÓLUK